

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

PEDAGOGICKÁ FAKULTA

katedra hudební výchovy

SKLADBY VÍDEŇSKÉHO SKLADATELE GEORGA REUTTERA

(1708 – 1772) DOCHOVANÉ V ČESKÉM KRUMLOVĚ,

EDICE, STUDIE

Diplomová práce

Knihovna JU - PF

3115174574

Autor: Petra Kůsová

Vedoucí diplomové práce: PhDr. Martin Horyna

Skladby vídeňského skladatele Georga Reuttera (1708 – 1772) dochované v Českém Krumlově, edice, studie

Cílem diplomové práce je představit vídeňského pozdně barokního skladatele Georga Reuttera (1708 – 1772) a jeho sbírku skladeb, která se dochovala v kostele sv. Víta v Českém Krumlově. Po úvodní kapitole, která se věnuje hudebnímu životu hlavně v době pozdního baroka, následuje kapitola pojednávající o životě a hudební produkci Georga Reuttera. Tato kapitola je zpracována na základě dostupné cizojazyčné literatury. Pokusila jsem se o poukázat na rozdíl, jak byl hodnocen Georg Reutter v minulosti a jaká stanoviska zaujímá hudební věda v době současné.

Zmiňuji se také o hudebních památkách v Českém Krumlově, zejména o sbírkách nalezených v kostele sv. Víta. V následujících kapitolách se zabývám popisem pramenů, evidencí Reutterových skladeb v Národní knihovně a Českém muzeu hudby v Praze a rozbořem hudebního jazyka Georga Reuttera. Součástí práce je spartace Reutterových skladeb dochovaných v Českém Krumlově.

The Georg Reutters' (1708–1772), the compser from Vienna, compositions which were in Český Krumlov preserved, edition, study

The aim of this diploma work it the introduction of Georg Reutter (1708–1772) and his collection of compositions that was preserved in Český Krumlov. Georg Reutter composed in the late baroque. The firt chapter is about the musical life in the late baroque. The following chapter is about Georg Reutters' life and his opus. The sources for this chapter come from foreign literature. I tried to show the difference between the appreciation of Reutter in the past and at present.

I also write about musical works in Český Krumlov. In the followings chapters I describe the sources, filing of Reutters' compositions in the National Library and the Czech Museum of music in Prague. I also analyse Reutters' music. In this diplome work is also presentation of Reutters' compositions preserved in Český Krumlov.

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci na téma „Skladby vídeňského skladatele Georga Reuttera (1708 – 1772) dochované v Českém Krumlově, edice, studie“ vypracovala samostatně a použila jen pramenů, které cituji a uvádím v seznamu použité literatury.

V Českých Budějovicích, dne.....28.4.....2006

Petra Kůsová

Diplomantka Petra Kůsová

1 Úvod	2
2 Georg Reutter, život a dílo	10
3 Hudební prostředí v době pozdního baroka	14
4 Vzhled a život	17
5 Hudební dílo	20
6 Závěr	30
7 Seznam literatury	32
8 Seznam použitých zdrojů	47
9 Přílohy	48

Zvláštní poděkování patří vedoucímu diplomové práce PhDr. Martinu Horynovi za jeho obětavou pomoc, jež přispěla ke vzniku práce, která je nyní k dispozici zájemcům o hudební život v době pozdního baroka a dílo Georga Reuttera.

OBSAH:

1. Úvod.....	7
2. Georg Reutter – život a dílo.....	10
3. Hudební památky v Českém Krumlově.....	14
4. Evidence skladeb.....	17
5. Rozbor skladeb.....	21
6. Závěr.....	35
7. Edice.....	37
8. Seznam použitých pramenů a literatury	47
9. Přílohy.....	48

1. ÚVOD

Podíl hudby na církevních obřadech nebyl v žádné době tak hojný a mnohotvárný jako v době baroka. Příležitost k tomu poskytoval cyklus svátků církevního roku a kromě těchto svátků také náboženské slavnosti.¹ Protireformační církev kladla na umění mimořádný důraz, protože byla přesvědčena o tom, že člověk je k vyšším duchovním hodnotám přiváděn prostřednictvím smyslů („skrze tento svět“).²

Vedle gregoriánského chorálu se provozovala tzv. **figurální hudba** (s doprovodem obligátních nástrojů). Koncem 17. století se staly figurální mše věcí ctižádosti všech duchovních hodnostářů, a proto museli kostelní hudebníci ovládat jak chorál (*musica choralis*), tak figurální zpěv (*musica figuralis*).³

Nejbohatěji zastoupená byla v duchovní hudební produkci již zmíněná figurální hudba. Kromě chorálu se pěstoval lidový duchovní zpěv. Z figurální duchovní hudby se v pramenech dochoval nejúplněji komplex kompozice mešního ordinaria. Velká spotřeba mešních skladeb⁴ byla příčinou toho, že mnoho této hudby mělo vyloženě užitkový charakter.⁵ Úkolem bylo vyhovět požadavkům liturgie, originalita se tolik necenila, nezáleželo příliš na jménu autora. Postupně ovšem docházelo k proměnám. Hudba se stávala stále lákavější složkou bohoslužby a s tím rostla i náročnost provozovacího aparátu a rozsah kompozic.⁶ Hudební produkce provozovaná na kůru se dala přirovnat k veřejným koncertům. Byla přístupná všem bez rozdílu, byla prováděna pravidelně a na její produkci se podíleli amatérské i profesionální síly.⁷

Do chrámové hudby začaly pronikat světské prvky. To lze nejlépe pozorovat na zavedení trumpet a tympanů do kostela.⁸ Tyto nástroje byly odedávna považovány za výsadní nástroje nejvyšších společenských vrstev, a proto se i v kostele shovívavě přehlížel jejich vojenský původ. Zvuk polnic a tympanů v daných společenských souvislostech symbolizoval ideu absolutní moci, kterou si císař přisvojoval hned po papeži. Jako první v Evropě uvedl trumpety a tympany do svých bohoslužeb habsburský dvůr ve Vídni již

¹ V Praze všechny náboženské slavnosti zastínila oslava kanonizace zemského patrona Jana Nepomuckého roku 1729, *Hudba v českých dějinách*, str. 158

² *Hudba v českých dějinách*, str. 162

³ Tamtéž, str. 162 - 163

⁴ Dobovým zvykem zejména na větších kůrech bylo uvádět pokud možno každou neděli nové dílo.

⁵ Díla s nižší uměleckou hodnotou lze nalézt i u Georga Reuttera (viz. 5. kapitola)

⁶ Tamtéž, str. 254

⁷ Tamtéž, str. 231

⁸ Georg Reutter napsal part pro dvě trubky v *Misse ex C*, která je součástí sbírky v kostele sv. Víta v Českém Krumlově (není bohužel součástí příloh)

před rokem 1620. Zatímco v 17. století se troubení a bubnování omezovalo jen na kostely a bohoslužby, které navštěvovala vysoká šlechta, kolem roku 1700 zevšeobecnělo tak, že už v něm nebylo spatřováno nic mimořádného a vznikaly spory jen o to, kteří hudebníci jsou k provozování oprávnění.

Kostelní kůr byl místem, kde se s komponovanou hudbou pravidelně setkávaly všechny vrstvy obyvatelstva. Vyrůstal podíl velkých vokálně instrumentálních kompozic a hudba poutala stále větší pozornost lidí a mnohde byly hudební události silnějším podnětem k návštěvě kostela než vlastní bohoslužba; estetická složka se stávala důležitější než složka liturgická.⁹ Už za Marie Terezie byl roku 1754 učiněn pokus omezit lesk církevních slavností zákazem bubnů a trubek. Zákaz však zřejmě nebyl respektován. Zprávy o spoluúčinkování vojenských hudebníků při největších církevních slavnostech svědčí o opaku.¹⁰

K razantnějším reformám přikročil v roce 1783 Josef II. Zásahy byly namířeny proti přílišné okázalosti. Jejich důvody byly hlavně ideologické (osvícenský odpor proti přílišné moci katolické církve) a ekonomické. Omezení hudby při bohoslužbách znamenalo ušetřené peníze, jež byly převáděny do jiných fondů, především do školního.¹¹ Josefínské zásahy se prakticky nedotkly malých venkovských kůrů, kde se figurální hudba i před reformou hrála stejně jen o nedělích a o svátcích. Ostatně i kontrola toho, jak tam byla nařízení dodržována, byla obtížnější. Doklady z hudebního provozu dosvědčují, že nebyly dodržovány ani opakovaně vydávané císařské dekrety.¹²

Malé venkovské kůry se potýkaly na rozdíl od velkých kůrů městských s jinými problémy, a to možnostmi hudebních činností. Týkaly se především kvality provozované hudby. V malých obcích působil kantor, který si musel vystačit se silami z místní obce. Ovšem i v menších obcích byl nalezen rozsáhlý inventář nástrojů, který signalizuje buď prosperující literátský kůr, nebo zvláštní zájem obce či vrchnosti.¹³

Úvodní poznatky nesou důležité informace, které odhalují to, jak nesnadné bylo pro skladatele tvořit v náporu na kvantitu kvalitní umělecká díla. Ještě zásadnějším problémem však byly omezující zásahy Marie Terezie a Josefa II.

⁹ Důkazem toho je i oficiální formulace, jež zdůvodňovala josefínské restriktce hudby při bohoslužbě: „Hudba odvádí lid od pravé zbožnosti“

¹⁰ Hudba v českých dějinách, str. 229

¹¹ Tamtéž, str. 230

¹² Tamtéž, str. 231

¹³ Tamtéž, str. 229

Tématem této diplomové práce je dílo rakouského skladatele Georga Reuttera (1708–1772), který žil a tvořil právě na přelomu barokní a klasicistní epochy v době omezování chrámového hudebního provozu z rozhodnutí panovníka. Pokusila jsem se evidovat výskyt Reutterových skladeb na našem území a v případě skladeb dochovaných v kostele sv. Víta v Českém Krumlově zpracovat jejich edici a rozbor. Během práce jsem zjistila, že šlo o autora nesmírně plodného a v českých zemích kdysi oblíbeného. Vzhledem k tomu, že Georgu Reutterovi nebyla v dosavadní domácí literatuře věnována žádná pozornost, ráda bych svou prací přispěla k poznání díla tohoto skladatele a k oživení zájmu ze strany zájemců o hudbu 18. století.

2. GEORG REUTTER – ŽIVOT A DÍLO

Georg Reutter¹⁴(6. 4. 1708 – 11. 3. 1772):

Rakouský skladatel, syn Georga Reuttera, narodil se ve Vídni jako jedenáctý ze čtrnácti dětí 6. 4. 1708. Časné hudební vzdělání získal od svého otce. Pomáhal mu jako varhaník. V následujícím období studoval u Antonia Caldary. Oficiální studium dovedlo Georga Reuttera ke složení oratoria a jeho první opery *Archidamia* (1727) pro císařský dvůr. Během tohoto období žádal třikrát při různých příležitostech¹⁵ o místo dvorního varhaníka. Jeho žádostem ovšem nebylo vyhověno. Pokaždé byl odmítnut Fuxem.¹⁶

V roce 1730 (možná 1729) odcestoval do Itálie, kde čerpal přibližně jeden rok, který zde strávil, ze svých vlastních finančních prostředků. V únoru 1730 pobýval v Benátkách a v dubnu 1730 v Římě. Na podzim se vrátil do Vídně, kde se uplatnil již v následujícím roce jako dvorní skladatel.

Studium u Caldary¹⁷ a zkušenosti z Itálie byly pro Georga Reuttera velkým přínosem. Staly se základním prvkem k porozumění modernímu opernímu stylu.

V příštím desetiletí se Reutter prosadil jako přední vídeňský divadelní skladatel. Zkomponoval přes tucet děl, která uváděl soukromě v různých salonech v Hofburgu a v císařském letním paláci v Laxenburgu.

V roce 1731 se oženil s dvorní zpěvačkou Ursulou Theresií Holzhauserovou. Ve třicátých letech se jim narodily dvě děti, Karl a Elisabeth Christina, pojmenované ve zřejmé úctě k císaři Karlovi VI. a jeho manželce.

Po smrti svého otce, v roce 1738, získal Georg Reutter místo prvního kapelníka v chrámu sv. Štěpána. Tato událost byla rozhodujícím krokem, který ho vedl od kariéry operního skladatele ke komponování a řízení chrámové hudby. Jako kapelník byl pověřen

¹⁴ MGG, svazek 10 (sloupec 1591) – celým jménem - *Johann Adam Joseph Karl Georg Reutter*

¹⁵ MGG, svazek 10 (sloupec 1591) - uvádí roky 1724, 1726 a 1727

¹⁶ Johann Joseph Fux (1660 - 1741) – štýrský rodák, jeden z nejvýznamějších rakouských barokních skladatelů, působil jako dvorní skladatel, teoretik, ve své době byl vrcholnou autoritou v oboru kontrapunktu a velmi významným pedagogem, k jehož žákům patřili čeští skladatelé Jan Dismas Zelenka a František Ignác Antonín Tůma. (Dějiny hudby, str. 184 – 185)

¹⁷ Antonio Caldara (1670–1736) – významný skladatel středoevropské barokní hudby, císařský vícekapelník a dvorní skladatel.

pěčí o školu pěveckého sboru. K jeho svěřencům patřil i Joseph Haydn¹⁸, Michael Haydn a Ignaz Holzbauer.

V roce 1740 získal Reutter šlechtický titul a následující rok zahájil diplomaticky promyšlený (ale ne vždy finančně ohodnocený) postup, který se odrazil na jeho stále vzrůstajícím vlivu a autoritě na císařském dvoře. Od roku 1741, kdy zemřel Fux, pravidelně pomáhal prvnímu kapelníkovi s chrámovou hudbou. Tehdy jím byl Luca Antonio Predieri. O deset let později získal funkci prvního kapelníka právě Georg Reutter. V roce 1756 přijal v chrámu sv. Štěpána povinnosti prvního i druhého kapelníka¹⁹ a v roce 1769 se stal oficiálně dvorním kapelníkem. Ve Vídni se tak objevil téměř po třiceti letech jediný vlivný chrámový hudebník. Jeho povinnosti u dvora spočívaly také v dozoru nad hudebními představeními.

Velké množství církevní hudby produkované Reutterem je svědectvím jeho tehdejšího společenského postavení. Bylo však Reutterovým neštěstím, že byl kapelníkem v době, kdy standardy provádění a možná i hudebních ambicí byly v trvalém úpadku.

V letech bezprostředně po Fuxově smrti Reutter omladil hudební vkus u dvora, ale jeho snahy byly záhy značně ovlivněny nástupem Marie Terezie na trůn v roce 1740 a následujícími finančními výdaji kvůli slezské válce a válce o rakouské dědictví.²⁰ Peníze určené pro hudební život dvora byly orientovány na tyto státní záležitosti. Vídeň, nejmocnější evropské hudební centrum, se postupně stala jednou z nejméně finančně zajištěných. Reutter se musel potýkat s těmito změnami. V oblasti chrámové hudby byl snížen počet hudebníků a Reutterův roční rozpočet byl krutě snížen.

Neúnosnost situace se prohloubila v polovině 50. let 18. století, kdy se začala propagovat papežská encyklika (na hudbu) „Annus qui“ (1749), která požadovala omezení úlohy hudebních nástrojů při bohoslužbách. Marie Terezie navrhla, aby byla církevní hudba pravidelně prováděna „alla romana“ („na římský způsob“), tj. bez jakéhokoli hudebního doprovodu jako v Sixtinské kapli. Reutter dokázal postupně zmírnit nejhorší

¹⁸ Joseph Haydn vypráví ve svém vlastním životopise: „Když mi bylo sedm, kapelník von Reutter (z katedrály sv. Štěpána ve Vídni) projížděl Hainburgem a zcela náhodou slyšel můj slabý, ale hezký hlásek. Okamžitě mě vzal s sebou do sborového domu u sv. Štěpána, kde kromě učení ve škole jsem se učil zpívat, hrát na cembalo a housle a moji učitelé byli opravdoví mistři. Až do osmnácti let jsem zpíval soprán s velkým úspěchem nejenom u sv. Štěpána, ale také u dvora. Konečně jsem mutoval a ztratil jsem hlas.“ (Dějiny hudby, str. 328)

¹⁹ MMG, svazek 10 (sloupec 1591) - uvádí, že Georg Reutter neplnil dle soudobých zpráv dostatečně s tím spojené povinnosti.

²⁰ MMG, svazek 10 (sloupec 1591) - uvádí, že špatná finanční situace způsobená válkou vedla k malému zájmu o reprezentativní ceremonie.

důsledky této situace. Dalo by se říci, že zachránil tradici vídeňské chrámové hudby doprovázené nástroji.

Reutterův vliv v dvorních kruzích se opět projevil v roce 1760, kdy se nový ředitel dvorní a komorní hudby, hrabě Giacomo Durazzo, pokusil zvýšit v hudebním životě dvora Gluckovu úlohu. Zdlouhavá rozepře vyústila v Reutterův prospěch.

Poslední desetiletí Retterova působení bylo ušetřeno bouřlivých událostí, neboť dvůr, kostel i hudebníci se přizpůsobili změněnému společenskému postavení církevní hudby.

Reutter byl pohřben ve Vídni do hrobky v chrámu sv. Štěpána. Jeho syn Karl se stal mnichem (eventuálně opatem) v klášteře Heiligenkreuz nedaleko Vídně. Zde se našla nejrozsáhlejší sbírka Reutterových autografů společně s pastelovým portrétem skladatele.

Reutterovy opery pokračovaly v tradici Fuxe a Caldary, tj. s bohatým obsazením (často se dvěma sbory, trubkami a s tympány), tak aby odrážely a podporovaly nádhru habsburského dvora v nejextravagantnějším období jeho historie. Reutterova oratoria, prováděná obvykle u dvora během svatého týdne, zahrnují první zhudebnění Metastasiova *Betulia liberata*, dílo pozoruhodné svým užitím sboru. Ačkoliv je Reutterova instrumentální hudba typově různorodá, jeden zvláštní hudební žánr hrál rozhodující úlohu v ranném vývoji symfonie. Jako dvorní skladatel obstarával různé orchestrální skladby pro hudební akce typu *Tafelmusik* v císařském paláci. Některá z těchto děl nesou název „*Servizio di tavola*“. Je v nich slyšet brilantní zvучnost tóniny C dur podbarvená trubkami a tympány. Jde o význačný rys Reutterových oper a oratorií.

Spojení tóniny a určité zvukovosti je typické pro vídeňskou klasickou symfonii od Wagenseila, přes Haydna, Hofmanna, Mozarta, Ordoneza, Vaňhala a jiné až po Beethovena.

Na Reuttera jako skladatele chrámové hudby bylo v 18. století pohlíženo s úctou. Napsal přes 500 děl, která pokrývají široké spektrum současné církevní tvorby: mše s vypracovaným orchestrálním doprovodem, mše *a cappella* určené pro dobu adventní a postní, zhudebnil šest requiem, dále kratší díla „alla romana“ složená během 50. let 18. století a okolo 300 motet, offertorií a žalmů.

Rovnováha sborového a sólového obsazení, volba faktury a stylu, typ hudebně rétorického zobrazení slov a instrumentální barevnost se budou opakovat v odpovídajících dílech pozdějších skladatelů včetně Haydna, Mozarta a Beethovena.

V tomto repertoáru nicméně zazněl brilantní zvuk trumpet v klarinovém rejstříku ve vídeňské hudbě 18. století naposledy. Zřejmě kvůli Burneyho poznámce po jeho návštěvě Vídně v roce 1772, pár měsíců po Reutterově smrti, že „*Te Deum*“ bylo „bez vkusu a bez nápadu“ (toto dílo bylo ovšem pravděpodobně zkomponováno Reutterovým otcem) a z důvodu Haydnovy poznámky, že si vzpomínal jen na dvě absolvované lekce, moderní hodnocení Reuttera jako chrámového skladatele bylo často příliš odmítavé.

Data provádění v původním rukopisném materiálu, spolu s další evidencí ukazují, že Reutterova hudba byla pravidelně poslouchána ve Vídni a na dalších místech až do 19. století, a obzvlášť jeho chrámová hudba se stala silně identifikovanou se vkusem dvora.

Během politicky citlivé návštěvy papeže Pia IV. ve Vídni v roce 1782, zazněly během bohoslužby v chrámu sv. Štěpána části z Reutterovy Mše v Es (Hofer 62), Kyrie a Gloria.

Později v témže desetiletí okopíroval Mozart, když uvažoval o složení chrámové hudby, od Reuttera dvě zhudebnění žalmů a Kyrie. Podobným způsobem si prozíravě vypůjčil Beethoven v roce 1823 kopii Reutterovy mše, když žádal o volné místo kapelníka a velmi se mu hodilo prostudovat si typ chrámové hudby, který vyhovoval dvornímu vkusu.

Autor hesla o Reutterovi v novém vydání encyklopedie MGG ještě doplňuje několik poznámek k obrazu skladatele ve starší hudebně historické literatuře:

Starší literatura nám o Reutterovi zprostředkovává zcela negativní obraz: spíše druhořadý, Fuxem málo ceněný skladatel, kariérista, který dosáhl díky přízni vládců vlivného postavení, málo se staral o dómského chlapeckého zpěváčka Haydna, intrikoval proti Gluckovi a zanedbával své povinnosti v chrámu sv. Štěpána.

Reutterovi je stále znovu přičítána odpovědnost za kvantitativní a kvalitativní úpadek dvorní kapely.²¹

Dílo:

církevní hudba: mše (81), requiem (6), graduale (17), offertoria (31), žalmy a chvalozpěvy (151), moteta (126), hymny a sekvence (63), responsoria (7), antifony (48), litanie (20)

²¹ MGG, svazek 10 (sloupec 1592)

3 HUDEBNÍ PAMÁTKY V ČESKÉM KRUMLOVĚ

Hudební život Českého Krumlova se v minulosti soustřeďoval hlavně kolem farního kostela sv. Víta, kolem šlechtického dvora na českokrumlovském zámku a kolem minoritského konventu.²²

Hudebními památkami Českého Krumlova se zabýval zejména E. Trola. Výsledky svého bádání uveřejnil ve studii nazvané Hudební památky v Českém Krumlově. Trolaovy poznatky je možné najít v časopise Cyril.²³ Trola se nezabývá církevními skladbami jen proto, aby se zasazoval o jejich opětovné praktické uvedení do liturgie. Hlavní účel jeho bádání je zajistit jejich existenci. V tomto počínu vidí největší prospěch pro historiky. Staré hudebniny skýtají jasný obraz nejen někdejší hudební reprodukční činnosti. Titulní list prozradí, který kantor byl jejich vlastníkem a hlasy bývají opatřeny jmény vokalistů, kteří je opisovali anebo z nich zpívali. Někdy jsou součástí i popisky rázu místního či osobního (např. o nástupu nového duchovního, o primici, o uvítání vrchnosti, o svěcení školy...) Takovéto poznámky slouží k dokreslení hudebního a kulturního života.

Kostel sv. Víta:

Stavba kostela byla započata asi roku 1402, k vysvěcení došlo až roku 1439. V kostele jsou dvojce varhany. Jedny stojí v hlavní ose kostela. Jsou novější, a proto zde nebyly nalezeny žádné starší hudební materiály. Hudební kruchta tvoří na levé straně pod pravým úhlem výběžek, jakýsi menší kůr, na němž stojí, opřeny o severní stranu kostela, varhany menší. Jejich plochý prospekt poukazuje na vznik tohoto hudebního nástroje koncem 17. století. Je ale doloženo, že kostel měl dvojce varhany již v roce 1562. Jsou známa i jména varhanářů, kteří pracovali na jejich opravách.

²² CD ROM Oficiální informační systém regionu Český Krumlov, autor: PhDr. Martin Horyna, odkaz: Historie hudby ve městě Český Krumlov.

²³ Trola, E.: Hudební památky v Českém Krumlově, in: Cyril, roč. 61, 1935; Trolaových poznatků o minoritském konventu v Českém Krumlově využívá Zuzana Hübnerová ve své diplomové práci, František Václav Habermann (1706 – 1783): Mše k českým patronům ze sbírky Philomela pia (tisk, Kraslice 1747), str. 15 – 16, 2003

Trola se domnívá, že postranní varhany sloužily účelům literátského bratrstva,²⁴ jehož členové mohli zpívat na malém kůru, který stál před varhanami.²⁵ Velký kůr dle Trola sloužil pro provádění polyfonních skladeb.

Skladatelé zastoupení ve sbírce:

a) domácí:

Bahenský (2), Brixi (16), Erben (1), Fiebig (1), Führer (13), Hataš (4), Ivanšic (2), Lábler (2), Laube (2), Líněk (2), Lohelius (9), Mašek A. (2), Mysliveček (1), Novotný (2), Ryba (3), Sojka (1), Strejček (1), Šenkýř (2), Štěpánovský (9), Vaňhal (4), Vitásek (5), Vocet (4), Vogl (3), Zach (1);

b) vídenští a rakouští:

Arbesser (2), Aumann (2), Bonno (1), Boog (1), Caldara (2), Dittersdorf (4), Gsur (3), Haydn Joseph a Haydn Michael (9), Hofmann (4), Hummel (1), Mozart (2), Preindl (8), Reutter (14),²⁶ Rieder (2), Schiedermayer (19), Zechner (1);

c) bavorští a jihoněmečtí:

Aiblinger (1), Bühler (1), Drobisch (1), Pausch (1), Röder (2), Strasser (3);

d) italské:

Capua (1), Terradellas (1); Bonno a Caldara viz ve skupině pod b);

e) nezařaditelní:

Fischer (2), Keymann (1), Neumann (1), Ortner (7), Ossner (1), Seyler (3);

f) anonymní: (42)

Ve většině případech se jedná o rukopisy (jen u Führera, Vitásky a Vocta jsou některé skladby tištěné) a o skladby ve hlasech (výjimku tvoří několik málo partitur skladeb od Führera, Mozarta, Preindla, Vocta a Vogla). Nejstarší skladbou je „Regina coeli a Haec dies authore Thoma Strejček, ex partibus Meltzer 1737“ pro basso unisono a varhany.

²⁴ Trola uvádí, že žádné studie nepodávají přímé svědectví o tom, že by v Českém Krulově v kostele u sv. Víta působil literátský sbor.

²⁵ Trola neznal dobovou fotografii, která prozrazuje, že organizace a umístění varhan bylo v minulosti jiné.

²⁶ Trola uvádí u Reuttera 14 skladeb. Počítal pravděpodobně jen svazky. Skladeb je 15 a jedna je ve sbírce obsažena dvakrát. Jedná se o skladbu Graduale de Tempore in C (Laudate Deum canticis).

Přestože množství rukopisů nese podpisy studentů jezuitského gymnasia, nejspíš krumlovského, nepochází ani jedna z těchto skladeb od jezuitského skladatele. Krumlovští praefecti musices se v 18. století skládáním pro kostel nezabývali, omezovali se na reprodukční činnost tehdy nejmodernějších skladeb.

Nyní cituji: *Dalšího činitele směřodatného pro výběr skladeb sbírky krumlovské, lze spatřovati v pamujícím rodu Schwanzenbergském, jehož styky s Vídní se zrači v značném počtu skladeb vídeňských. Vídeňský kapelník dómu svatoštěpánského Jiří Reutter má zde dokonce jednu skladbu, která je vlastně pro Krumlov složená; jest to „Matutinum pro defuncta principissa Eleonora Schwarzenberg“²⁷ (pro alt, 2 tenory a bas). Princezna zemřela roku 1741 a byla v Krumlově ve zvláštní kapli u sv. Víta pohřbena. Skladba tato jest mezi pracemi Reutterovými doposud neznámým unikátem.*

Krumlovská sbírka byla stále doplňována až do 60. let 19. století. Můžeme si tedy vytvořit obraz, jak vypadal hudební život u sv. Víta po dobu asi 130 let.

Obsahově neprozrazuje sbírka nic speciálně krumlovského. K sv. Vítu neexistují skladby se zvláštním textem, proprium na jeho svátek se nalézá mezi zpěvy o mučednících, avšak v 18. století se ani předepsaných liturgických textů nedbalo.²⁸

27

Skladba je v současnosti bohužel nekompletní.

28

Trola, E.: Hudební památky v Českém Krumlově, str. 86 – 88, in Cyril, roč. 61, 1935

4. EVIDENCE REUTTEROVÝCH SKLADEB

Český Krumlov není jediným místem, na kterém se u nás Reutterovy skladby nacházejí. V následujícím textu jsem se pokusila alespoň o přibližnou evidenci jeho skladeb na území České republiky na základě excerptce ze dvou pražských institucí.

Národní knihovna:

Následující údaje jsou čerpány ze Souborného hudebního katalogu, který se již po řadu desetiletí doplňuje v hudebním oddělení Národní knihovny v Praze. Katalog eviduje významné domácí sbírky hudebnin z 18. a 19. století.

Praha NM, Křižovnicki: Alma Redemptoris, Dies irae, Messa C; Messa Cor nostrum, Messa in C, Messa in D, Messa in E, Domine Jesu, Messa pro Rege D, Messa pro Rorate B, Messa Quam bonum et jucundum C, Messa solennis a Canto D, Missa B, Missa Aulica in C, Messa Dominicalis D, Messa Dominicalis ex Cb, Messa ex C, Missa in C, Missa Solemnis (G), Missa Solemnis (a), Mottetto De Dedicatione Ecclesiae (G), Sanctus a Agnus.

Praha NM – MČH, Roudnice (Lobkovicové): Missa in G, Missa in F, Missa in B

Praha NM, Broumov: Missa Solemnis (G), Mottetto De Omni Tempore (b), Mottetto De venerabili Sacramento Pro Dominicis quatragesimae et Adventus Vespere F, Missa solennis (2krát)

Praha, Broumov: Salve Regina

Praha NM: Offertorium de Beatissima Virgine Maria in G „O Regina“ (2krát), Pro FERIA, Salve Regina, Vespere (2krát), Lauda Sion, Mottetto De omni Tempore

Praha NM, Břevnov: Offertorium de Beatissima Virgine Maria: in G, Offertorium Solenne De B. V. Maria Et textu subscripto de Tempore (G)

Praha NM – Strahov: Ecce quomodo monitur in d, Ecce quomodo, Missa in B

Praha Sv. Jakub + Pulk.: Missa solennis in G, Missa brevissima in B

Brno HAM, Rajhrad – klášter: Motteto de uno Sonato, Kyrie et Gloria, Responsorien für die Charwoche

Brno HAM, Znojmo, kostel: Missa in F, Missa in D, Requiem

Brno HAM, Rajhrad – klášter: Motteto de uno Sonato, Kyrie et Gloria, Responsorien für die Charwoche

Brno HAM: Missa in E brevissima, Missa D Media, Missa D, Missa in D Soli Florismi, Graduale (Lauda Sion), Missa brevis in D, Missa in C (7krát), Missa in D (2krát), Missa in F, Mottetto de Sancto, Offertorium Assumpta est Maria in Caelum, Missa (10krát), Missa a la Battutta Curta, Missa Brevis, Missa St. Petri, Missa Rotare, Missa Sancti Josephi, Missa Sanctae Theresiae, Missa Solemnis I, Missa Solemniss III, Requiem

Brno HAM – Mikulov, Kostel sv. Václava: Missa Solemnis in C, Requiem Solenne in Eb, Missa in G, Missa brevis ex F, Ad usum Missa in Sabatho sancto, Missa med. in C Petri et Pauli, Missa in C (2krát)

Kutná Hora, muzeum : Ária

St. A Litoměřice, Loretánský hudební archiv: Missa in C (2krát), Missa ex D, Missa Hyemalis in B, Missa S. Viti in C

Třeboň – Děkanský chrám sv. Jiljí: Missa ex C (5krát), Missa integra in C

Broumov – Chrám sv. Petra a Pavla: Missa in F

Kroměříž UHM, Chrám sv. Mořice Kroměříž: Litanie Lauretanae, Missa ex F, Missa ex D, Missa ex G, Missa in C, Missa

St. A – prac. Český Krumlov: Graduale

St. A – prac. Český Krumlov, fond Schwarzenberg (tato sbírka uložená ve SOA v Č. Krumlově pochází ze Schwarzenberského paláce ve Vídni): Graduale in F, Graduale de Angelis, Graduale pro Festo Nativitatis Domini, Graduale, Hymnus: Ave Maris stella. De Beata V. M., Justorum animae Mottetto, Lytania (2krát), Mottetto in F, Mottetto in D moll, Mottetto in G moll, Mottetto (5krát), Mottetto de Angelis, Motto de Angelis Soprano Solo, Mottetto pro festis Visitationis B: V: M:, Mottetto pro Festo Ascensionis Domini, Mottetto pro festo assumptionis B: V: M:, Mottetto pro Festo Pentecostes, Mottetto pro Festo omnium Sanctorum, Mottetto De Nativitate Domini (3krát), Mottetto Per ogni Tempo, Mottetto de Resurrectione Domini, Mottetto de Tempore (2krát), Mottetto De Venerabili Sacramento (3krát), Mottetto de Virgine, Mottetto de Quovis Sancto (2krát), Mottetto, Missa ex C (3krát), Missa in D, Missa S: Mathiae, Missa, Sub tuum

Plzeňský městský archiv HU: Missa Solemnis in C, Missa in F, Graduale („Victimae paschali laudes...“)

Okresní muzeum v Mělníce: Salve Regina

Národní muzeum, Kuks: Lytania Lauretanae in C (2krát), Missa in D, Mottetto De B. V. M., Quovis Sancto vel Sancta, Missa ex G, Te deum laudamus, Missa in C, Missa
Kroměříž: Missa, Missa ex F, Missa ex D, Missa ex G, Missa in C
Slezské muzeum Opava – Opava archiv Minoritů: Missa S. Pacifici, Litanie ex C

České muzeum hudby:

Následující údaje jsou čerpány z katalogizačních záznamů Českého muzea hudby v Praze. Údaje se týkají sbírek, které se v současnosti fyzicky nacházejí ve fondech ČMH.

Broumov: Salve Regina, Missa solemnis G, Missa solemnis (D), Missa ex F, Missa Stae Rosaliae, Mottetto De Omni Tempore, Mottetto De Venerabili Sacramento Pro Dominicis quatragesimae et Adventus, Vespere

Kačina: Spartitura: Pro Feria 5 te in Caena Ad Matunitum 9 Responsoria, Lauda Sion (Es)

Osek: Missa in Pieno, Missa ex C

Kuks: Lytania Lauretanae in C (2x), Missa (in C), Missa ex G, Missa In honorem Sancti Michaelis in pieno, Missa Mottetto De B. V. M. Quovis Sancto vel Sancta, Te Deum laudamus (C)

Břevnov: Offertorium Solenae De Beatissima Virgine Maria „O Regina beatorum“ in G (2krát)

Doksy: Sinfonia (C)

Vyšehrad: Missa neutralis

Velké množství skladeb, které jsou evidovány v Národní knihovně a Českém muzeu hudby v Praze, jen dokládá značnou hudební produkci a oblíbenost vídeňského skladatele Georga Reuttera. K dispozici jsem měla pouze katalogizační listky, proto nemohu s jistotou říci, zda např. sedmkrát se opakující Missa in C (Brno HAM) není jedna a tatáž skladba, nebo se jedná o sedm různých mší. Dále nelze doložit, zda zkomponoval Georg Reutter všechny skladby, které jsou mu připisovány. Ke zpochybení mohlo dojít zejména kvůli shodnému jménu s otcem. V době, kdy Georg Reutter tvořil, nebyl příliš kladen důraz na autorství a autorské záměny, ať úmyslné nebo bezděčné,

byly běžné. Je zajímavé, že jednotlivé skladby, které jsem měla k dispozici ke spartaci, se od sebe liší podstatným způsobem. V některých se objevují kompoziční neobratnosti a nepůsobí příliš estetickým dojmem, naopak jiné, zejména moteta, vykazují znaky zcela opačné.²⁹

Všechny uvedené důvody, které mohou zpochybnit Reutterovo autorství, nemohou však vyvrátit fakt, že Georg Reutter byl ve své době uznávaný a velmi oblíbený autor. Vypovídá o tom sama jeho tvorba. Bylo by u nás jinak evidováno téměř dvě stě skladeb?

5. ROZBOR SKLADEB

Mše jako hudební dílo je cyklická skladba, která slouží jednak při bohoslužbě, jednak pro koncertní přednes. Textová předloha mše, užívaná ke zhudebnění, je přesně stanovená (nebylo tudíž snadné na poli mešní kompozice vytvořit něco zásadně nového). Skládá se z deseti částí různého rozsahu. Šest částí se provádí pravidelně při každé mši (Kyrie, Gloria, Credo, Sanctus, Benedictus, Agnus Dei – tzv. *ordinarium missae*), čtyři části se zařazují jen někdy podle přesných zásad uspořádání bohoslužeb během celého roku (Introitus, před evangeliem Graduale, při obětování Offertorium a při přijímání Communio – tzv. *proprium missae*). V baroku byla mše organizována podle mešního řádu papeže Pia V. – tzv. Ordo Missae, 1570.³⁰

Hlavním druhem mší byly mše figurální. Jedná se o vícehlasé mše s doprovodem hudebních nástrojů. Podle stupně slavnosti, povahy svátku a provozovacích možností kůru bylo ve figurálních mších odstupňováno obsazení, délka skladby, skladebné prostředky a technické nároky. Nejběžnější byly mše s doprovodem varhan a smyčců a pro zvlášť slavnostní mše (*missa solemnis*) bývaly předepisovány trubky a klariny.³¹ Běžným typem byla *missa brevis*³² (krátká mše) míněná pro méně slavnostní příležitosti.

Zvláštním druhem mše je **rekviem**, mše za zemřelé (*missa pro defunctis*). Předepsaný text má některé části shodné s běžnou mší, některými se však liší; chybí Gloria a Credo, přibývá zvláště část úvodní (Rekviem aeternam..., = odpočinutí věčné, podle jejíhož prvního slova se tento druh mše nazývá) a část Dies irae (den hněvu, původně sekvence), jež obvykle tvoří dramatická vyvrcholení celého cyklu.³³ Je zajímavé, že mše za zemřelé v baroku zcela postrádaly chmurnost a dramatické líčení hrůz posledního soudu v Dies irae. Motiv smrti a pomíjivosti života byl baroknímu umění neobvykle blízký. Hudba barokních rekviem byla ve výrazu většinou umírněná, střízlivá až k bezbarvosti a v Dies irae často používala pro jeho délku sborový recitativ.

³⁰ Viz. příloha č. 1

³¹ Hudba v českých dějinách, str. 192

³² Lewis Lockwood v hesle „Missa brevis“ vymezuje tento termín ve dvou významech: předně missa brevis označující kompletní mši, ve které jsou všechny věty kratší (počátek okolo roku 1500), dále missa brevis jako útvar 17. a 18. století, kdy takto byly označovány buď mše, které sestávaly pouze z provedení Kyrie a Gloria, častěji pak provedení čtyř a pětivěté mše zkrácené v maximální míře. (The New Grove Dictionary of Music and Musicians, díl 12, str. 364)

³³ ABC hudebních forem, str. 205

Ve mších za zemřelé význačné státní a církevní hodnostáře byla naopak určitá dávka slavnostnosti.³⁴

a) rozbor - úvod

Harmonie: Harmonická struktura Reutterových děl je dur-molová. Reutter využívá hlavně základní tonální funkce, objeví se mimotonální dominanty a modulace do jiných tónin. Již běžně používá akordických prvků v melodice, které vznikly na základě akordické hudební představivosti, dané generálním basem, který změnil pohled na zvukovou strukturu hudby z horizontálního nazírání ve vertikální.

Melodika: V baroku se počítalo s improvizovaným zdobením melodie. Hudební prameny doby barokní obsahují jen nedůsledně naznačované trylky a po roce 1700 i opory. Vokální party byly prováděny asi pestřeji, než jak nám je představují jejich notové záznamy.³⁵

Dynamika: Z nástrojů používaných v baroku byly schopny dosáhnout největší dynamické síly varhany, ostatní nástroje v porovnání se stejnými nástroji současné doby byly v průměru dynamicky slabší. Barokní hudba byla ve srovnání s následujícími slohovými epochami tichá. Z tohoto důvodu se v baroku hrálo o zpívalo plným tónem.³⁶ Reutter využívá pouze dva základní dynamické stupně, a to forte a piano. Odlišných dynamických stupňů může dosahovat střídáním „Solo“ a „Tutti“ a různých nástrojových a hlasových skupin.

Formové principy: Pro barokní chrámovou hudbu byla typická tzv. multisekcionální forma. Jde o formu složenou z různého počtu různě dlouhých úseků, navazujících bezprostředně na sebe. Tato forma vyplynula především z povahy textu. U skladeb tanečního charakteru je nejčastěji použita dvoudílná písňová forma s repeticiemi.³⁷

Tempo: Až do druhé poloviny 17. století neslo funkci tempového údaje metrrytmické značení (viz. Requiem in Fb část Kyrie - allabreve). Poté plnilo již jen úlohu ukazatele metrrytmické organizace taktu. Tempo začalo být k jednotlivým hlasům vypisováno slovy - grave, allegro, largo, vivace atd.³⁸ (viz. tabulka).

³⁴ Hudba v českých dějinách, str. 192

³⁵ Tamtéž, str. 179

³⁶ Tamtéž, str. 190

³⁷ Tamtéž, str. 185

³⁸ Tamtéž, str. 179 - 180

		Missa in G	Missa in C	Missa brevis in G	Requiem in f moll
Kyrie	Requiem				Adagio
	Kyrie	Allegro	Allegro	Andante	Allabreve
	Christe	Andante	Andante	-//-	(verš chybí)
	Kyrie	Allegro	Allegro	-//-	(opakování chybí)
Gloria	Dies irae				Adagio
	Gloria	(verš chybí)	Allegro	(verš chybí)	
	Et in terra	Allegro	-//-	Andante	
	Gratias	-//-	Andante	(zkrácené verše)	
	Domine	-//-	Adagio	-//-	Adagio (jiné verše)
	Quoniam	-//-	Andante	-//-	
	Cum Sancto	-//-	Allabreve	-//-	
Credo	Credo (Patrem)	Allegro	(chybí temp. ozn.)	Andante	
	Et in carnatus	Adagio	Adagio	-//-	
	Crucifixus	Allegro	(verš chybí)	-//-	
	Et ressurexit	-//-	Andante	-//-	
Sanctus	Sanctus	Grave	Adagio (Largo)	Andante	Adagio
	Pleni sunt coeli	Andante	-//-	-//-	-//-
	Osanna	Allegro	Allegro (Presto)	-//-	-//-
	Benedictus	Andante	(chybí temp. ozn.)	Andante	Andante
	Osanna	Allegro	Allegro (Presto)	-//-	(opakování chybí)
A. D.	Agnus Dei	Largo	Andante	Adagio	Adagio
	Dona nobis	Andante	Andante	-//-	-//-

Při zhudebňování jednotlivých částí se vycházelo z obsahu textu. Proto jsou některé části v pomalém tempu (např. Et incarnatus, Benedictus či Agnus Dei) a jiné v tempu rychlejším (např. Gloria a Osanna).

Téměř všechny ostatní spartované skladby nesou tempové označení „Andante“, kromě skladby Sub tuum praesidium, která není označena vůbec. V odlišném tempu se hraje Graduale in C de Beata (Allegreto) a Graduale et Mottetto de Tempore ex C (Largo). Změny tempa uprostřed skladeb jsou vzácnější, protože jde o poměrně krátká díla, ale i přesto se vyskytují. Výjimku tvoří skladba Graduale et Mottetto de Tempore ex C (Domine, miserere), kde jsou změny tempa důležitým prostředkem k podtržení významu slov. Jde o druh rétorické figury.

Rétorické figury: V baroku existovalo přesvědčení, že existují přímé paralely mezi výrazovými prostředky hudby a řečnictví, proto některým hudebním obrátům začaly být přisuzovány konstantní sémantické hodnoty. Figury měly vyvolávat různé emoce a afekty v posluchačích.

Role hudebních nástrojů: Reutter nepřikládá ve svých skladbách hudebním nástrojům stejnou úlohu. Někde mají nástroje doprovodnou roli, bohatší rytmicko melodické figury se objeví pouze na místech, kde mají vokální hlasy pauzu. V recitativních částech, kde je skladba v homofonní úpravě, přebírají smyčce a bas hlavní úlohu. Takový způsob hry má potom koncertantní charakter (viz. *Missa brevis in G*). Smyčce i varhany hrají často *colla parte*, tzn. že kopírují jednotlivé vokální hlasy. První housle soprán a druhé housle alt. Varhany kopírují s rytmickými obměnami nejčastěji bas. Účelem tohoto zdvojování je zesílení určitých vokálních hlasů a zvýraznění barevnosti.

b) rozbor konkrétních skladeb:

Missa in G:

Kyrie: 16 taktů, čtyřčtvrťový takt

Kyrie začíná v unisonu (první housle, soprán a varhany), ve 2. taktu začíná imitační práce, která má fugový charakter. Soprán uvede téma v hlavní tónině (G dur), potom zazní v tónině dominantní (D dur) v altu (v tzv. tonální odpovědi). Po odeznění tématu v dominantní tónině opět téma zazní v hlavní tónině tentokrát v tenoru a následuje odpověď v dominantní tónině v basu. I. housle kopírují soprán, II. housle, alt, varhany tenor a poté bas.

Celá část Kyrie má polyfonní charakter, v závěru jsou sekvence³⁹ a uplatňuje se melismatický zpěv.⁴⁰

V textové předloze má třídílnou formu ABA (Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison). Zde je tato forma dodržena, Kyrie eleison je doslovně opakováno formou da Capo.

³⁹ Sekvence = krátký melodický úryvek, který se mechanicky transponuje směrem nahoru nebo dolů; poprvé uvedený motiv se nazývá model, opakující se modely transpozice. Sekvence byla ceněna proto, že skýtala možnost rychlé harmonické změny a použití akordů, které by jinak zůstaly nevyužity (Hudba v českých dějinách, str. 182, ABC hudebních forem, str. 22)

⁴⁰ Melisma = skupina tónů, která se zpívá na jednu slabiku, ABC hudebních forem, str. 21

Je zde určitá symetrie, protože část *Christe* má 32 taktů.

Kyrie	Christe	Kyrie
A	B	A
16	32	16

Christe: 32 taktů, tříčtvrt'ový takt

Tato část je v paralelní mollové tónině (e moll) a na závěr je akord D dur, který je dominantní k G dur. Vyžaduje následování opakování *Kyrie* v G dur.

Na začátku uvedou téma housle a varhany, jde o určitou instrumentální introdukci. Potom je téma zopakováno ve vokálních hlasech. V další části je nápadné střídání hudebních motivů ve vokálních hlasech (zde zpívá pouze soprán a bas) a houslích.

Et in terra: 61 taktů, čtyřčtvrt'ový takt

V této části hudební nástroje kopírují jednotlivé hlasy. Střídá se zde zpěv „Tutti“ a „Solo“, přičemž sólový zpěv je polyfonní (často bez doprovodu houslí) a sborový zpěv homofonní. Ve střední části se střídají hudební motivy v houslích a vokálních hlasech. Závěrečná část je polyfonní s doprovodem celého hudebního aparátu.

Patrem: 27 taktů, tříčtvrt'ový takt

Úvodní část je homofonní (Tutti) s doprovodem celého hudebního aparátu. Housle a varhany kopírují vokální hlasy. Ve druhé části převládá sólový polyfonní zpěv bez doprovodu houslí.

Et incarnatus: 9 taktů, čtyřčtvrt'ový takt

Začíná zvukově plným nástupem v durové tónině. Hudební nástroje hrají *colla parte*.

Crucifixus: 47 taktů, čtyřčtvrt'ový takt

Crucifixus se nikterak nevymyká charakteristickým kompozičním prvkům v již zmíněných částech. Opět zde nalezneme zdvojování instrumentálních a vokálních hlasů, střídání polyfonie a homofonie, imitační práci a sekvence.

Sanctus: 8 taktů, čtyřčtvrt'ový takt

Sanctus vyplývá z textu; vznikají tak oddělené úseky, které mají různé metrum, délku a povahu vůbec.

Dělí se na 5 částí: 1) *Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth*

2) *Pleni sunt caeli et terra gloria tua*

3) *Hosanna in excelsis*

4) *Benedictus qui venit in nomine Domini*

5) *Hosanna in excelsis*

Pleni sunt caeli: 7 taktů, čtyřčtvrt'ový takt

Pleni sunt caeli je v durové tónině (G dur), má veselý charakter, a homofonní fakturu.

Osanna: 6 taktů, čtyřčtvrt'ový takt

Navazuje na *Pleni sunt caeli*, má také veselý charakter. Převažuje polyfonie.

Benedictus: 38 taktů, čtyřčtvrt'ový takt

Zde můžeme shledat odlišné rysy od předcházejících částí. *Benedictus* začíná v mollové tónině instrumentální introdukcí, která je zopakována v sólovém vokálním hlasu (altu).

Housle hrají převážně v unisonu.

Dá se hovořit o určité motivické práci. Téma z úvodu se znovu objeví v 37. taktu. Opět nechybí sekvence.

Po zaznění této části se zopakuje podruhé *Osanna*.

Agnus Dei: 12 taktů, čtyřčtvrt'ový takt

Jednotlivé hlasy nastupují v mollové tónině v různém pořadí. V prvním taktu varhany a bas, ve čtvrtém ostatní vokální hlasy a housle až v šestém taktu (ale už bez vokálních hlasů). Závěr je homofonní a poslední zazní dominantní akord H dur.

Dona nobis: 39 taktů, tříčtvrt'ový takt

Začíná v durové tónině (G dur). Na závěr zazní kadence, která evokuje pocit klidu a smíření.

Text je téměř úplný. Někdy slova skanduje celý sbor, jindy jsou zpívána sólově. Často dochází k prolínání veršů mezi jednotlivými hlasy.

Georg Reutter se drží ustálených kompozičních postupů, snaží se dodržovat zásady vedení hlasů. Hudební nástroje mají pouze doprovodnou roli. Mše působí celkem jednotvárně, stereotypně bez zajímavých nápadů. Mše vznikaly na zakázku pro liturgické účely, domnívám se, že často nebyla možnost z časových důvodů dílo důkladně promyslet. Skladatelé se drželi svých osvědčených způsobů a tvořili podle určité šablony.

Missa brevis in G:

Kyrie: 13 taktů, čtyřčtvrt'ový takt

Má tradiční formu ABA'.

Hlavní úlohu zde hraje hudební doprovod. Housle hrají v unisonu bohaté figury v dvaatřicetinových hodnotách a ty doplňuje melodický kráčivý bas, který částečně

zdvojuje bas. Melodický doprovod má charakter triové sonáty. Vokální hlasy postupují převážně v homofonní faktuře a nejsou příliš melodické. Spíše recitativní. V sopráně se objeví ve 13. taktu triola, která „neladí“ s hudebním doprovodem. Takových disonantních míst je v celé mši poměrně hodně. Provedení zpěvu bylo pravděpodobně přizpůsobeno hudebnímu doprovodu, který je dominantní (tyto znaky lze nalézt ve všech částech mše).

Et in terra: 9 taktů, čtyřčtvrťový takt

Nevymyká se charakteru Kyrie. Kromě disonantních míst, která jsou nejspíš v určité normě tolerována, se zde nacházejí prohřešky vůči vedení hlasů, např. v 5. taktu postupují v oktávách housle, soprán, bas a varhany.

Patrem: 24 taktů, čtyřčtvrťový takt

U této části můžeme sledovat členění na díly ABA'. První část je v tempu Andante (G dur), část B je v pomalém tempu Adagio (d moll) a návrat tématu z první části je v rychlém tempu Allegro a opakovaný motiv (sestupně rozložený kvintakord a jeho obraty) zazní poprvé v D dur, poté opět v G dur. Střední část je velmi málo pohyblivá.

Protože se jedná o missu brevis, jsou vzhledem k textu jednotlivé hudební úseky příliš krátké. Nebylo vzácností, aby se v polyfonii ve vokálních hlasech střetávala různá slova. V misse brevis je tento jev obzvláště nápadný. Aby se stihlo přezpívat co nejvíce textu, bylo potřeba rozdělit verše do různých hlasů. Pro účastníky bohoslužby nebyl tento jev rušivý, poněvadž znali liturgická slova nazpaměť a tudíž obsahu rozuměli.

Příklad: C: *Patrem omnipotentem, factorem caeli terrae, et ex Patre...*
A: *Visibilium omnium et invisibilium omnium...*
T: *Et in unum Dominum Jesum Christum...*
B: *Filium Dei unigenitum, unigenitum...*

Sanctus: 11 taktů, čtyřčtvrťový takt

Obsahuje části: 1. Sanctus (Andante), která má polyfonní fakturu (imitace) a housle zdvojují vokální hlasy. 2. Pleni, 3. Osanna (Allegro). Tyto dvě části mají veselý charakter, homofonní fakturu a zdobenější figury v houslích.

Benedictus: 11 taktů, čtyřčtvrťový takt

Nápadný je zde triolový charakter motivu v houslích. Vokální hlasy jsou málo pohyblivé. Objevuje se zde hodně disonantních míst. V 9. taktu je nelogický postup basu a varhan.

Agnus Dei: 23 taktů, tříčtvrt'ový takt

Poslední část (*Agnus Dei*) je odlišná nejen tříčtvrt'ovým taktem, ale i svým charakterem. Housle kopírují s bohatší figurací vokální hlasy, které jsou vedeny homofonně. Je více propracovaná, přináší určité napětí. Závěrečná kadence jako v předcházející mši přináší klid a uvolnění (je zde patrná souvislost s textem).

Missa brevis in G je svým charakterem odlišná od mše výše zmíněné. obzvláště v rozdílném využití hudebního doprovodu. Ale ani tentokrát nelze hovořit o díle příliš zdařilém. Opět se setkáváme se stereotypem, který navozují neustále se opakující sekvence. Navíc se v této mši objevuje i chybné vedení hlasů a do značné míry rušivé disonance. Nápad, který chyběl v předchozí skladbě[†] jsou v této mši nedostatečně propracovány a rozvedeny. Je to pravděpodobně způsobeno omezenou možností, kterou přináší právě *missa brevis*. 19th

Requiem in f moll:

Volba tóniny může znamenat doznívání symboliky barokní afektové teorie. I tónina může být rétorická figura.

C dur, D dur = slavnostní (časté použití trubek)

d moll = vášnivá

g moll = představuje bolest

Es dur, A dur = evokují milostné představy

Tóniny, které mají v předznamenání hodně *b* = smutek

Zvolená tónina f moll má v předznamenání čtyři *b*. V baroku se používalo středotónové ladění, v němž by akordy tóniny f moll zněly pro současného posluchače již velmi rozladěně.

Requiem: 19 taktů (+8 – chybí označení da Capo al Fine; část „Odpocínutí věčné“ se opakuje až k žalmu, nezpívá se „Sláva Otcí“), čtyřčtvrt'ový takt

Na začátku a na konci je homofonní faktura, střední část je polyfonní.

Kyrie: 27 taktů, čtyřčtvrt'ový takt

Je založeno na imitaci fugového charakteru. V závěrečných taktech se hlasy sjednotí.

Dies irae: 40 taktů, čtyřčtvrt'ový takt

Není zde dramatický náboj odpovídající textu a typický pro *Dies irae*.

Překlad: *Onen den, den hněvu lkavý, zruší čas, dým vzejde tmavý, David, Sibylla tak praví. / Strašné chvění, bázeň hrozná, až se tvorstvo Soudci přizná, jenž hned řeší vše a pozná. / Zní hlas trouby divně duně, volá spáče v hrobu lůně, Pán kde sedí na svém trůně. / Smrt a příroda tu trnou, když se těla z hrobu hrnou k Soudci, každý s hříšnou skvrnou.*⁴¹

Domine: 60 taktů, třípůlový takt

Tato pomalá část je velmi působivá, Reutter pracuje s afekty. Melodie postupuje hlavně po půltónech. Při slovech „vysvobod“ je z tlamy lví“ zní klesavá melodie v hlubokých polohách basu a tenoru.

Text není úplný. Chybí závěrečné verše.

Sanctus: 21 taktů, třípůlový takt

Obsahuje části Sanctus, Pleni sunt caeli (zpívá pouze soprán a alt) i Osanna. Převažuje homofonie.

Benedictus: 69 taktů, třičtvrtěový takt

Jde o část určenou pro sólový hlas (alt). Motivy jsou transponovány na základě sekvencí.

Agnus Dei: 27 taktů, čtyřčtvrtěový takt

S určitou pravidelností se střídá zpěv „Solo“ a „Tutti“. Sólový zpěv má předepsaný jako první soprán, poté alt a nakonec bas. Mezi jednotlivými sóly je vložena homofonní část zpívaná všemi hlasy. Melodie určená pro sólový zpěv je na rozdíl od opakujících se osminových not v doprovodu a melodie určené pro zpěv všech hlasů pohyblivá. Na závěr je koda.

Requiem in f moll není v porovnání s předchozími skladbami delší, avšak práce s motivy a tématy je propracovanější. Některé části jsou obzvláště působivé. Funkce hudebních nástrojů je různá. Jejich použití je ale vždy vzhledem k vokálním hlasům vyvážené.

U všech ostatních skladeb jde o typ moteta. Označení „Offertorium“ či „Graduale“ (z lat., gradus, stupeň) znamená upřesnění, při které části mše se bude skladba provozovat. Texty použité v motetech nejsou liturgické.

Offertorium de Beata in C (Ave Maria):

100 taktů, takt tříčtvrt'ový, tónina C dur

Skladba je formálně rozdělena na několik dílů, které jsou proloženy dvěma mezihrami. Na závěr zazní koda. Hlasy jsou vedeny převážně homofonně. Housle i varhany hrají někde colla parte a někde mají doprovodný charakter, smyčce hrají příznávky (v taktech 43 – 47 je v houslích bohatší figurativní pasáž) a varhany mají předepsané figury v tečkovaném rytmu.

Graduale in C de Beata (Beata es, virgo Maria):

92 taktů, takt allabreve, tónina C dur

Forma: 2 díly: **A B**

1) Díl A (t. 1 – 45)- obsahuje nesamostatné oddíly (a, b, c, d, e, f), jde o typ multisekcionální skladby, jednotlivé oddíly (sekce) na sebe bezprostředně navazují, odvíjí se v závislosti na textu. Oddíly **a** (t. 1 – 5; převaha homofonie), **b** (t. 6 – 11; imitace, polyfonie), **c** (t. 11 – 17; imitace, polyfonie, modulace do G dur) jsou v C dur, poté následuje instrumentální mezihra v G dur (4 takty), oddíl **d** (t. 21 – 24) je také v C dur. Sekce **e** (t. 25 – 31) moduluje do a moll a oddíl **f** (t. 31 – 45) od 32. taktu moduluje do C dur.

2) Díl B (t. 46 – 92) – jedná se o typ volné fugy, začíná v C dur, v t. 50 moduluje do G dur. Od t. 58 začíná opět instrumentální mezihra, vokální hlasy nastupují od t. 63 stále v G dur. K modulaci dojde v t. 70 a skladba pokračuje v e moll. Od t. 73 se znovu vrací instrumentální mezihra a po ní následují v t. 77 nástupy vokálních hlasů. V t. 80 moduluje hudba do G dur a v t. 88 do C dur, kde zůstane až do konce. Do této doby se jedná o polyfonní fakturu. Na závěr zazní alleluja, které přejde do homofonie. Hudební nástroje hrají colla parte. V mezihrách jsou zdobenější figury v šestnáctinových hodnotách.

Graduale in C de Beata je velmi zdařilá a promyšlená skladba, obsahuje zajímavé invence. Její tonální plán není složitý, modulace přecházejí do blízkých tónin (díl A: C dur, G dur, a moll, C dur; díl B: C dur, G dur, e móll, G dur, C dur).

Graduale in F de Sanctis (Timete Dominum):

31 taktů, takt allabreve, tónina F dur

Forma: multisekcionální forma s prvkem repríz. Na úvodu zazní výrazný motiv rozloženého kvintakordu v F dur a opět se objeví v 6. taktu v C dur. Část „alleluja“ (t. 16 – 18) se zopakuje v jiné tónině v závěru (t. 26 – 28). Skladba je převážně homofonní. Hudební nástroje hrají colla parte. Tonální plán: F dur, C dur, g moll, d moll, C dur, F dur.

Graduale in F de Sanctis je krátká skladba, ale prosté a působivé invence objevující se na krátké ploše ji řadí mezi jedno z kvalitních děl.

Graduale et Mottetto de Tempore ex C (Domine, miserere):

39 taktů, čtyřčtvrťový takt

Forma: multisekcionální (a, b, c, d, e, f)

Jedná se o typ afektové hudby, proto se v této skladbě objevuje mnoho rétorických figur. Kající text určuje povahu hudby. Ve skladbě jsou časté změny tempa.

a – (t. 1 – 5) úvod je homofonní, jde o zvolání „Pane“ (ozve se d moll a zm. zm. septakord), při slovech „smiluj se nad námi“ zazní sekundakord a při slovech „spas mě“ zazní akord b d gis, kde díky vynechané malé tercii vynikne zvětšená kvarta. Úvodní část je v tempu largo.

b – (t. 5 – 9) v následující polyfonní části je mnohočetná imitace trefně vyjadřující obsah textu „moje hříchy jsou početné“. Tempo se změní na andante.

c – (t. 9 – 15) text v další části vyjadřující se o velkém smilování přináší konejšivou náladu i v hudebním provedení. Dojde k modulaci do F dur.

d – (t. 15 – 24) text zde pojednává o zkroušeném srdci. Skladatel zde zvolil opět imitaci (fugato).

e - (t- 25 – 27) zde se opět objeví zvolání v homofonní faktuře „slyš“ (sekundakord), slovech „mě souženého, k Tobě lkajícího“ se vrací polyfonie. Tato část je formálně oddělená dvojitými čarami a nese tempové označení *adagio*.

f – poslední část probíhá v tempu *andante*, je v *d moll* a je v důsledku imitační práce polyfonní. K homofonnímu sjednocení dojde až v závěru.

Graduale et Mottetto de Tempore ex C nese znaky umělecky hodnotného díla, má vnitřní náboj, silně působí na emoce posluchače. Hudební nástroje hrají *colla parte*.

Graduale de Tempore in C (Laudate Deum in canticis):

27 taktů, čtyřčtvrt'ový takt, tónina C dur

Forma: **a** **b** **a'** **c** **a''** **d** (koda + závěrečná kadence)

Tónina: **C** **G→e** **e** **e→G** **C** **C**

Takt: (1–5) (6–10) (10–14) (15–18) (19–23) (23–27)

Skladba je čistě homofonní. Housle hrají *colla parte*. Varhany zdvojují bas jen částečně. K modulaci jsou užívány hlavně spojovací části (viz. varhany) v místech, kde mají ostatní hlasy pauzu. Od 15. taktu hrají varhany stupnicové figury, které udávají skladbě pohyb.

Graduale de Tempore in F (Sacerdotes Domini):

43 taktů, čtyřčtvrt'ový takt, tónina F dur

Forma: formální plán skladby je více promyšlen, proto mu budu věnovat více pozornosti.

Pracuje se třemi motivickými díly a kodou:

a) *Sacerdotes Domini incensum et panes, offerent Deo*

b) *ideo sancti erunt Deo suo*

c) *et non pollut nomen ejus*

d) *alleluja*

Téma: **a** **b** **c** **b** **c** **c** **a** **b** **c** **d**

Tónina: **F→C** **F→d** **d** **C→F** **F** **F→B→F** **F→→** repríza **→→F**

Způsoby kompoziční práce: **a** - imitace, polyfonie, **b** – polyfonie, sekvence, **c** – imitace, polyfonie, jako první nastupují soprán a alt v terciích, poté se přidá tenor a bas také v terciích, **b** – polyfonie, sekvence, **c** – imitace, polyfonie, nyní nastupuje jako první soprán a tenor a přidají se hlasy basu a altu, **c** – nástupy hlasů jsou stejné jako v předešlé části, sekvence, repríza (F dur): **a** – homofonie, v basové lince se objeví motiv úvodních taktů, **b** – polyfonie, sekvence, **c**- nyní jako první nastupuje soprán a tenor a poté tenor a bas, sekvence, **d** – koda, t. 39 – 40 střídání figur v S + A a T + B, závěrečná část je homofonní.

Hudební nástroje hrají colla parte, melodická linka varhan kopíruje hlas basu, ale je bohatší. Kontrabas hraje v unisonu s varhanami.

Graduale de Tempore in F má důkladně promyšlenou kompozici. Reutter nechává zaznít témata v různých podobách. Znovu uvedené téma v repríze přispívá k celkové kompaktnosti díla. Ač se i v tomto případě jedná o užitkovou hudbu, nedá se srovnávat s jinými skladbami stejného účelu. Toto dílo poukazuje na Reutterovu mistrovskou kompoziční techniku.

Graduale de Apostolis in D (Constitues eos Principes):

30 taktů, takt allabreve, tónina D dur

Forma: **a b** (h moll) **c + d** = závěrečná koda (alleluja, D dur)

Skladba je čistě homofonní, rytmicko melodický motiv charakteristický pro tuto skladbu se prolíná všemi částmi. Motiv z mollové části zazní podruhé v durové tónině v kodě. Hudební nástroje hrají colla parte. Part pro varhany chybí.

Graduale sub tuum praesidium in C: et S. Josephe:

28 taktů, čtyřčtvrťový takt, tónina C dur

Skladba působí uceleně, jednotný ráz získává především návratem motivu z úvodu v závěrečné části. K celkové soudržnosti přispívají i opakující se figury v partu varhan, které hrají v unisonu s kontrabasem. Vokální hlasy jsou vedeny homofonně. Jde o užitkovou hudbu průměrných kvalit, působí jednotvárně.

Sub tuum praesidium (in C):

52 taktů, třičtvrt'ový takt, tónina C dur

Forma: jde o typický příklad multisekcionální skladby. Zazní nespočet krátkých témat v různých tóninách. Hudbu sdružují opakující se motivy v houslích. Skladatel využívá homofonní i polyfonní fakturu. Objevují se imitace s různým pořadím nástupu hlasů. Střídají se dynamické stupně *f* a *p* a zpěv „Tutti“ a „Solo“. Housle hrají převážně colla parte, ale v pauzách vokálních hlasů mají předepsány zdobné figury v šestnáctinových hodnotách.

Chybí part varhan, který by pravděpodobně plnil podobnou funkci jako smyčce.

Sub tuum Duplex in C: et G (Sub tuum praesidium in C):

47 taktů, třičtvrt'ový takt, tónina C dur

Forma: multisekcionální

Hlasy nastupují polyfonně, je využita imitační technika. Varhany a kontrabas hrají v unisonu a zdvojují bas. Housle mají svou melodickou linku, občas hrají colla parte. Takty v závěru dohrávají pouze hudební nástroje. Ve skladbě se střídá zpěv „Solo“ a „Tutti“ a homofonie a polyfonie a modulace do různých tónin.

Skladba Sub tuum praesidium in C nemá nápadité motivy, chybí v ní náboj. Řešení závěrečných taktů plně zvuknou kodou jako v ostatních motetech působí lepším dojmem.

Sub tuum Duplex in C: et G (Sub tuum praesidium in G):

26 taktů, čtyřčtvrt'ový takt, tónina G dur

Forma: multisekcionální (a, b, c, d,...), jednotlivé díly na sebe bezprostředně navazují, neobjeví se žádný výrazný motiv, který by se opakoval. Střídá se homofonie a polyfonie, zpěv „Tutti“ a „Solo“, hudební nástroje hrají colla parte, varhany jsou v unisonu s kontrabasem. Skladba působí šablonovitě, není příliš zajímavá, neupoutá pozornost posluchače.

6. ZÁVĚR

V diplomové práci jsem se zabývala tvorbou skladatele Georga Reuttera působícího v 18. století. Hudba 17. a 18. století byla předmětem zájmu i muzikologa Emiliána Troldy (1871–1947). Zabýval se zejména zpracováním pramenného materiálu. Řada skladeb je dochována pouze v Troldově opisu. Jeho sbírka spartací čítá přes 500 titulů.

Trolda nepublikoval své články v časopise Cyril primárně proto, aby – jak sám podotýká – se zasadil o jejich opětovné uvedení do liturgie a do praxe vůbec, ale aby poskytl historické vědě materiály otevírající nové úhly pohledu na hudební život v 17. a 18. století.

Spartovala jsem čtrnáct skladeb Georga Reuttera uložené v Českém Krumlově v kostele sv. Víta. Z toho už tři byly využity v praxi (Graduale in C de Beata, Graduale in F de Sanctis, Graduale et Mottetto de Tempore ex C) a další skladba je připravována k provedení (Graduale de Tempore in F). Na veřejnost je uvedl univerzitní sbor PF v Českých Budějovicích pod vedením PhDr. Martina Horyny. Tyto skladby vykazují vysoké umělecké hodnoty a může je provozovat i středně vyspělý sbor, neboť nejsou pěvecky příliš náročné, ovšem některé smyčcové party vyžadují zkušenější instrumentalisty. V době baroka dokázali varhaníci velmi obratně improvizovat. Provedení sklady podle číslovaného basu může být pro soudobé interprety velkým problémem.

Na základě poslechu a rozboru tak malého množství skladeb nelze vyvozovat přesné hodnotící závěry, avšak mohu poukázat na viditelné rozdíly týkající se technických či uměleckých aspektů v jednotlivých skladbách. Velká část mší je poněkud stereotypní a nedosahuje nijak zvlášť velkých kvalit. Georg Reutter se dopouští prohřešků i proti zásadám vedení hlasů. Objevují se postupy v oktávách a nelogické rozvíjení citlivého tónu. Tyto a další kompoziční neobratnosti, které se ve mších vyskytují, nutí k zamyšlení. V porovnání s některými motety, která jsou kompozičně i tematicky důkladně propracována, vyvstává otázka, zda je Georg Reutter skutečným autorem všech spartovaných děl.

Reutter ve svých skladbách neopouští dur-mollovou harmonii, využívá homofonní i polyfonní fakturu a nechybí mu smysl pro nástrojovou techniku.

Negativní hodnocení tvorby Georga Reuttera v starších literaturách má jistě své opodstatnění, ale není podle mého názoru jednostranně správné. Nový pohled na Georga

Reuttera je více otevřený. Odsuzuje zatracující tendence a poukazuje hlavně na vnější okolnosti, které mohly vést k balancující umělecké hodnotě v Reutterových dílech.

Pro Reuttera je důležité, aby se jeho díla stala součástí kulturního dědictví, které by se mohlo předávat z generace na generaci. V tomto smyslu je jeho dílo otevřené a přístupné, což je v souladu s jeho uměleckou koncepcí. Reutterova díla jsou tedy nejen uměleckým, ale i kulturním dědictvím, které by se mělo předávat z generace na generaci.

Reutterova díla jsou tedy nejen uměleckým, ale i kulturním dědictvím, které by se mělo předávat z generace na generaci. V tomto smyslu je jeho dílo otevřené a přístupné, což je v souladu s jeho uměleckou koncepcí. Reutterova díla jsou tedy nejen uměleckým, ale i kulturním dědictvím, které by se mělo předávat z generace na generaci.

Reutterova díla jsou tedy nejen uměleckým, ale i kulturním dědictvím, které by se mělo předávat z generace na generaci. V tomto smyslu je jeho dílo otevřené a přístupné, což je v souladu s jeho uměleckou koncepcí. Reutterova díla jsou tedy nejen uměleckým, ale i kulturním dědictvím, které by se mělo předávat z generace na generaci.

2. Reutterova díla jako kulturní dědictví

Reutterova díla jsou tedy nejen uměleckým, ale i kulturním dědictvím, které by se mělo předávat z generace na generaci. V tomto smyslu je jeho dílo otevřené a přístupné, což je v souladu s jeho uměleckou koncepcí. Reutterova díla jsou tedy nejen uměleckým, ale i kulturním dědictvím, které by se mělo předávat z generace na generaci.

Reutterova díla jsou tedy nejen uměleckým, ale i kulturním dědictvím, které by se mělo předávat z generace na generaci. V tomto smyslu je jeho dílo otevřené a přístupné, což je v souladu s jeho uměleckou koncepcí. Reutterova díla jsou tedy nejen uměleckým, ale i kulturním dědictvím, které by se mělo předávat z generace na generaci.

Reutterova díla jsou tedy nejen uměleckým, ale i kulturním dědictvím, které by se mělo předávat z generace na generaci. V tomto smyslu je jeho dílo otevřené a přístupné, což je v souladu s jeho uměleckou koncepcí. Reutterova díla jsou tedy nejen uměleckým, ale i kulturním dědictvím, které by se mělo předávat z generace na generaci.

7. EDICE

Pro edici jsem využila sbírku Reutterových skladeb, která byla nalezena spolu s dalšími hudebninami jiných autorů v Českém Krumlově v kostele sv. Víta. Skladby byly dříve uloženy *v místnosti, do které se vstupuje po několika schůdkách vchodem vedle malých varhan*.⁴² V současné době je tato sbírka hudebnin uložena ve zvláštní skřini na faře u sv. Víta v Č. Krumlově.

Sbírka obsahuje 15 skladeb: *Missa in G*, *Missa in C*⁴³, *Missa brevis in G*, *Requiem in f moll*, *Offertorium de Beata in C*, *Graduale in C de Beata*, *Graduale in F de Sanctis*, *Graduale et Mottetto de Tempore ex C*, *Graduale de Tempore in C* (2krát, viz. níže), *Graduale de Tempore in F*, *Graduale sub tuum praesidium in C: et. S. Josephe*, *Graduale de Apostolis in D*, *Sub tuum praesidium*, *Sub tuum Duplex in C: et G* (*Sub tuum praesidium in C*, *Sub tuum praesidium in G*).

Jak je u hudby 18. století obvyklé, jednotlivé skladby jsou rozepsány do hlasů, které jsou vloženy do obálky s titulním listem. Pro edici a pro možnost analýzy bylo třeba tyto skladby spartovat. Bližší popis pramenů včetně nápisů na obálkách uvádím v rámci edičních poznámek k jednotlivým zde publikovaným skladbám.

a) obecné ediční poznámky:

Klíče: klariny I, II a housle I, II jsou notovány v g klíči na druhé lince. Bas, varhany a kontrabas jsou notovány v f klíči na čtvrté lince. Notace sopránů, altů a tenorů je v c klíčích (soprán – c klíč na první lince, alt – c klíč na třetí lince, tenor – c klíč na čtvrté lince), které jsou při spartaci převedeny na g klíč. Změny klíčů v průběhu skladby, objevující se zejména v hlasu varhan, nejsou důsledně zaznamenávány uprostřed taktů podle originálního přepisu, ale na začátku taktu.

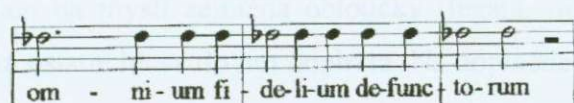
Posuvky: Reutter užívá obvyklé posuvky (křížek #, posuvku *b* a odrážku). Odrážka ruší platnost posuvek, křížek funguje vždy ve smyslu zvýšení tónů o půltón, avšak využití *b* nese v ojedinělých případech, kromě své dnes užívané funkce, platnost odrážky. Při přepisu jsem všechna *b* s významem rušení platnosti posuvek nahradila odrážkami.

⁴² Trola, E.: Hudební památky v Českém Krumlově, str. 87

⁴³ *Missa in C* není součástí příloh, její spartace nebyla dokončena v důsledku velkého množství chyb, kterých se dopustili zřejmě opisovači

Další odlišností při práci s notovým materiálem je vyznačování posuvek. Posuvky označující tóninu (předznamenání) platí jako dnes pro celou skladbu. Ovšem posuvky užité v taktech v průběhu skladeb neplatí pouze pro konkrétní takt, kde se nacházejí, ale mnohdy jejich platnost přesahuje i do taktů následujících (viz. obr. 1). Nejčastěji jde o případy, kdy se nota s posuvkou nachází na konci taktu a nota bez posuvky se objevuje bezprostředně na začátku taktu dalšího. Taktová čára dnes ruší veškerá doplněná předznamenání, avšak tehdejší praxe se zjevně řídila jinými pravidly. Při spartaci jsem zaznamenávala do not pouze nezbytné posuvky.

obr. 1

(Requiem in Fb – Domine / C: t. 29 – 31)

Zajímavé je, že v některých skladbách je využívání posuvek velmi sporé a v jiných naopak. Pokud by se dnes v taktu nacházely například tři noty téže výšky, posuvku bychom zapsali pouze u první z nich.

obr. 2

(Graduale sub tuum praesidium in C / S: t. 9 -11)

Notace: odpovídá dnešní. Přepsala jsem pouze noty brevis v závěru skladby notou celou.

Text: snažila jsem se zachovat text podle původního rukopisu (osanna – ne hosanna). Různé psaní některých slov jsem sjednotila upravila podle dobové normy (eius, cuius / ejus, cujus). Objevují se i různé varianty psaní slov (coeli / caeli). Obtíže nastaly při psaní velkých a malých písmen a doplnění interpunkce. Z rukopisů není zcela možno rozpoznat, zda se jedná o malé či velké písmeno. Ve shodných slovech se

mnohdy pravopis odlišuje. Rukopisy jednotlivých hlasů v téže skladbě nejsou vždy pořízeny jen jedním opisovačem. Z těchto důvodů jsem se držela dnešních latinských textů. Psaní velkých písmen jsem sjednotila. Veškerá vlastní jména (Jesus Christus, Maria, David...) a „svatá jména“ (Dominus, Pater, Dixit, Filius...) jsem psala velkým písmenem. Problémy při doplnění interpunkce byly způsobeny hlavně z důvodu neúplných textů (citace jen některých veršů, opakování různých slov a veršů). V rukopisech není interpunkce vyznačená téměř vůbec. Pouze na konci je tečka. Řídila jsem se opět podle současných latinských textů a současných logických norem interpunkce. Někdy se objevily nesrovnalosti v podložení textu. Tyto odchylky jsem vyřešila sjednocením podle ostatních hlasů.

Ornamentika a artikulace: v 18. století byla ornamentika a artikulace záležitostí improvizace interpretů a proto je v partech málokdy a nedůsledně zaznamenávána. V materiálech, které jsem měla k dispozici pro spartaci je mnoho míst, která vyžadují přesnější značení. Mám na mysli zejména obloučky (legata, ligatury). Některé znaky jsem s přihlédnutím na ostatní hlasy do not doplnila. Na doplněné obloučky jsem použila přerušovanou čáru. Současným normám jsem přizpůsobila zápis ligatur. V některých případech jsou zapsány jako nota na konci taktu a tečka na začátku taktu následujícího. Tečka má poloviční hodnotu předcházející noty (viz. obr. 3).

obr. 3

(Requiem in Fb – Kyrie / VI: t. 9 - 12)

Dynamika: pro označení dynamiky jsem použila zkratky (forte - *f*, piano - *p*). V originálu jsou různé způsoby značení (nejčastěji fo:, po:, někdy forte, piano).

Tempová označení: jsou zapsána vždy téměř u všech hlasů na začátku skladby. Jejich podoba je většinou ve zkratce (allo, and., allabr.). Při spartaci jsem označení tempa napsala celým slovem jen jednou v hlavičce skladby. Případné změny tempa v průběhu skladeb jsou zaznamenány většinou u prvních houslí nebo sopránů.

Intonace: zjevné chyby, ke kterým došlo zřejmě při opisu, jsem opravila. Všechny zásahy do původního přepisu jsou zaznamenány níže u konkrétních skladeb.

Další: označení Tutti a Solo jsem nezkracovala podle originálu. Tam, kde to nebylo nezbytné a také z důvodu malého prostoru jsem ve výjimečných případech zapsala označení Tutti jen k sopránu.

b) ediční poznámky vztahující se ke konkrétním skladbám:

(týkají se převážně intonačních nesrovnalostí)

Missa in G:

Nápisy na obálce:

(stará signatura): *Db 27*

Missa in G / a / Canto, Alto / Tenore, Basso / Violino Primo / Violino Secondo / et / Organo / Reuter / Ex Rebus / August. Duch / Kr. Veitskirche

- Kyrie: **O:** t. 2 – do spodního hlasu doplněna půlová pomlka
- Et in terra: **V I:** t. 41/6 – místo odrážky je použito *b*; t. 39/ 5 – šestnáctinová nota „g¹“ je změněna na „fis¹“; t. 51/2 – po notě osminové s tečkou je opravena podle ostatních hlasů následující nota osminová na šestnáctinovou.
- Et in carnatus: **C:** t. 5/2 – odrážka změněna na křížek
- Benedictus: **A:** t. 16/7 – k notě „c¹“ doplněn křížek
- Agnus: **B:** t. 11/5 – doplněna odrážka; **O:** t. 11/4 – doplněna odrážka
- Dona: **V II:** t. 36 – doplněn chybějící takt, opsán podle altu

Missa brevis in G:

Nápisy na obálce:

(stará signatura): *Db 38*

Missa Brevis in G / a / Canto, Alto / Tenore, Basso / Violino I.mo et II.do / con / Organo / Del Signore Reütter / Kr. Veit Kirche

- Kyrie: **V II:** t. 12/8 – nota „g¹“ opravena na „a¹“; podle **V I** doplněna chybějící staccata
- C:** t. 13/3, 4, 5 – osminové noty přepsány na triolu
- T:** t. 3/5 – osminová nota opravena na čtvrtovou
- Et in terra: **V I:** t. 3/4 – k notě „g¹“ doplněn křížek; t. 3/6 – nota „d²“ opravena na „c²“;
- t.** 6/22 – doplněn křížek k notě „c²“; doplněna chybějící staccata

V II: doplněna chybějící staccata

C: t. 2/10 – nota „d²“ opravena na „e²“; t. 3/9 – nota „f²“ opravena na „g²“

O: t. 1/3 – nota „e“ opravena na „d“

▫ **Patrem: V I:** t. 10/1 – b u čtvrté noty patří již k první notě; t. 23/11 – nota „g“ opravena na „h“

V II: t. 11/1 – doplněn chybějící křížek k notě „g¹“; t. 19/8, 9 – noty „h²“ a „gis²“ opraveny podle V I na „cis²“ a „a²“

A: t. 7/1 – za osminovou notou doplněna tečka

▫ **Sanctus: V II:** t. 2/1 – nota „fis¹“ opravena na notu „g¹“

B: t. 2/1 – šestnáctinová nota opravena na notu osminovou

O: t. 1/1 doplněna pomlka půlová

▫ **Benedictus: V I:** t. 2/12 – doplněn křížek k notě „f“ podle V II, t. 3/11 – 16 – noty opraveny podle V II (původní noty u V I = c, a, h, c, a, h); (t. 9/16 – jedná se nejspíš o chybně zapsaný křížek)

V II: doplněna staccata a opraveny neúplně zakreslené trioly; (t. 9/16 – jedná se nejspíš o chybně zapsaný křížek)

A: t. 10/7 – osminová nota opravena na čtvrtovou

(**T:** t. 9/4, 5 – dvě noty „g“ by mohly být opraveny na „f“)

B: t. 9 – v originálu jsou náznaky opravy, rytmus je přizpůsoben varhanám, ovšem melodická linka není správně ani u O ani u B; (t. 9/2 – nota „G“ by mohla být opravena na „A“)

(**O:** t. 9/2 – nota „G“ by mohla být opravena na „A“)

▫ **Agnus Dei: V II:** t. 5/5- 7 – šestnáctinové noty opraveny na osminové; t. 6/5 – 7 – šestnáctinové noty opraveny na osminové

B: t. 8/5 – přidána jedna osminová nota; t. 21/1 – nota „A“ opravena na „G“; t. 14/1 – místo křížku doplněna odrážka

Requiem in Fb

Nápisy na obálce:

(stará signatura): *Db 134*

*Requiem in Fb / a / Canto / Alto / Tenore / Basso / Violinis 2bus / con / Organo / Del
Signore Reütter / Ex Partibus Joannis Ignz. Cžekal / Pro choro Sct. Viti Crumlov*

Podle předlohy jsou na začátku skladby vyznačena pouze 3 *b*, posuvka snižující notu „d“ je vyznačena vždy v průběhu skladby.

▫ Requiem : k názvu bylo přidáno bližší určení části „introitus“

V I, V II: t. 10/6, 7 – záměna teček nad osminové noty za krátké svislé čárky

A: t. 14 – označení „Tutti“ bylo přemístěno k sopránu z důvodu přehlednosti; slovo exadi opraveno na exaudi

Requiem končí na dominantě (C dur). Pravděpodobně chybí označení D. C. al Fine. Závěr by byl v t. 8/1.

▫ Kyrie: **T:** t. 27/2 – doplněna odrážka

▫ Dies irae: k názvu bylo přidáno bližší určení části „sequentia“

V I: t. 2/5 – doplněno *b*; 23/4 -5, 6 a 7 – doplněn oblouček a staccato dle V II

V II: t. 17/1,2,3,4 – šestnáctinové noty opraveny na osminové a dvaatřicetinové na šestnáctinové

C: t. 33 – opisovatel zapsal za sebou pravděpodobně omylem dva stejné takty. Opakující se takt je vynechán, slova jsou použita v taktu následujícím.

A: t. 29/3 – doplněno *b*

B: t. 14 – slovo „quntus“ opraveno na „quantus“; t. 18/1 – doplněno *b*

▫ Domine: **V I:** t. 7/1, 2, 3 – opravena neúplně zakreslená triola; t. 34/3 – půlová nota je nahrazená půlovou pomlčkou. V originálu je omyl pisatele zřejmý.

V II: t. 14/1, 2, 3 – opravena neúplně zakreslená triola

C: t. 20 – slovo „glorie“ opraveno na „gloriae“

A: t. 32 – slovo „te“ opraveno na „de“, t. 56, 58 – slovo „semine“ opraveno na „semini“

▫ Benedictus: **V I:** krátké svislé čárky nad či pod notami jsou pravděpodobně ekvivalentem tečky, která vyznačuje staccato (mohlo by jít i o způsob smyku smyčcem po strunách). Doplněny jsou i tam, kde zjevně chybí a odstraněny na nelogických místech. Tímto způsobem byl řešen zápis u V II; t. 37 - opravena neúplně zakreslená triola; t. 46/4 – místo odrážky zapsáno *b* u noty „a¹“

V II: t. 7/2 – odrážka u osminové noty „a²“ nahrazena béčkem; t. 37 - opravena neúplně zakreslená triola; t. 67 – V I a V II hrají od začátku až do konce jednohlasně. Je možné, že i zde mělo být unisono.

A: t. 20/5 – odstraněna odrážka; t. 30, 59 - opravena neúplně zakreslená triola

B: t. 16/3 – označení „Tutti:“ přemístěno pro přehlednost k sopránu

V taktu 26/3 nebyl dodržen v A, T a B původní zápis přeškrtnuté půlové noty, z důvodu podložení textu.

Offertorium de Beata in C (Ave Maria):

Nápisy na obálce:

(stará signatura): Db 48

Offertorium de Beata in C / a / Canto / Alto / Tenore / Basso / Violinis 2bus / con / Organo in duplo / Del sig. Reütter / Ex Partibus Joan. Ign. Cžekal / Kr. Veit Kirche

V I: doplněna staccata; t. 68/2 – osminová nota opravena na šestnáctinovou; t. 97/2 – nota „f“ opravena na „g“

V II: doplněna staccata

T: t. 60 – sjednocení textu (slovo „fructis“ nahrazeno za „ventris“)

Graduale in C de Beata (Beata es, virgo Maria):

Nápisy na obálce:

(stará signatura): Db 70

Graduale in C de Beata / a / Canto / Alto / Tenore / Basso / Violinis 2bus / con / Organo / e / Violone / Delsign. Reütter / Ex Partibus Joan. Ign. Cžekal / Pro choro Sct. Viti Crumlov

V I: t. 10/6 – půlová nota „a“ opravena na dvě čtvrté noty „h“ a „a“; t. 27/6 – doplněna chybějící odrážka k notě „c“; t. 71/5 – doplněna chybějící odrážka k notě „g“

V II: t. ¼ - nota „f“ opravena na „g“

C: t. 10/6 – půlová nota „a“ opravena na dvě čtvrté noty „h“ a „a“; t. 71/5 – doplněna odrážka k notě „g“

B: t. 31/8 – doplněna odrážka k notě „g“

Graduale in F de Sanctis (Timete Dominum):

Nápisy na obálce:

(stará signatura): Db 67

Timete Dominum (připsáno jiným rukopisem) / Gradual in F de Sanctis / a / Canto / Alto / Tenore / Basso / Violinis 2bus in duplo / con / Organo / e / Violone / Del sigre Reütter / Ex Partibus Joannis Ign. Cžekal / Pro choro Sct. Viti Crumlov

Slovo v názvu *gradual* změněno na „graduale“

Graduale et Mottetto de Tempore ex C (Domine, miserere):

Součástí tohoto svazku je skladba Laudate Deum in canticis⁴⁴. Je totožná se skladbou označenou „Graduale de Tempore in C“.

Nápisy na obálce:

(stará signatura): Db 62

Graduale et Mottetto de Tempore ex C / a / Canto, Alto / Tenore, Basso / Violino Primo / Violino Secundo / Violone con Violonzello / et / Organo / Del. Sig. Reütter / Krummauer Veits-Kirche / Ex Partibus / C. K. Patka

Tempová označení jsou uvedena pouze u V I (v originálu jsou zaznamenána u všech hlasů)

V I: t. 30/5, 6 – osminové noty „a¹“ a „g¹“ opraveny na „b¹“ a „a¹“, t. 31/1 – nota „f¹“ opravena na notu „g¹“, t. 33/1 – doplněna odrážka

Graduale de Tempore in C (Laudate Deum in canticis):

Nápisy na obálce:

(stará signatura): Db 71

Graduale de Tempore in C / Canto / Alto / Tenore / Violinis / con / Organo / Del Signore Reütter / Ex Partibus Joan. Ign. Cekal / Pro Choro Sct. Viti Crumlov.

V II: t. 23/1 – za půlovou notou jsou vynechány dvě krátké svislé čárky

A: t. 11/1, 2 – vynecháno staccato, které se v jiných hlasech nevyskytuje; t. 18/5 – nota „e¹“ opravena na „d¹“

B: t. 11/7 – nota „a“ opravena na „e“

Graduale de Tempore in F (Sacerdotes Domini):

Nápisy na obálce:

(stará signatura): Db 72

Graduale de Tempore in F / a / Canto, Alto / Tenore, Basso / Due Violin / Violone / et Organo / Del. Sig. Reütter / Pro choro Sct. Viti Crumlov / Ex Partibus / C. K. Patka

V I: t. 39/10 – osminová nota „a¹“ opravena na notu „g¹“

A: t. 15 – b u šesté noty šestnáctinové „b¹“ patří ke čtvrté notě čtvrté s tečkou „h¹“

B: t. 8/2 – nota „A“ byla opravena na notu „C“

Graduale de Apostolis in D# (Constitues eos Principes):

Nápisy na obálce:

(stará signatura): *Db 68*

Graduale de Apostolis in D# / a / Canto / Alto / Tenore / Basso / Violinis 2bus / con / Organo / Del Sig(n)ore Reütter / Pro choro S. Viti Crumlov / Ex Patribus Joannis Igna. Cžekal

V současnosti není k dispozici part pro varhany.

U všech hlasů je na začátku nápis *Pro choro S. Viti Crumlovi*.

A, B: t. 30/2 – doplněna koruna

Graduale sub tuum praesidium in C: et S. Josephe:

Nápisy na obálce:

(stará signatura): *Db 69*

Graduale Sub Tuum Praesidium in C: / et S. Josephe / a / Canto in duplo, Alto / Tenore, Basso / Due Violini / Violone / et / Organo / Del. Sig. Reütter / Pro choro Sct. Viti Crumlov / Ex Partibus / C. K. Patka

V II: t. 10/2 – nota „d¹“ opravena na „e¹“; t. 12/1 – odstraněna přebytná odrážka u noty „h“ (její opodstatnění spatřuji ve vztahu k *b* v t. 9-11 ve V I)

A: t. 10/2 - nota „d¹“ opravena na „e¹“; t. 12/1 – odstraněna odrážka

T: t. 3/4 - osminová nota „g“ opravena na notu „a“

Noty brevis v t. 28 (V I, C, A, T, B, O) jsou přepsány na notu celou.

Název má v podtextu „et S: Josephe“. Určité části v textu jsou optřeny variantou slov vztahujících se ke sv. Josefu. Z důvodu nedostatečného prostoru pro vepsání textu do partitury, uvádím změny v textu do edičních poznámek.

Varianty v textu:

...sancta Dei Domine... / ...sancte, sancte Josephe...

...semper virgo gloriosa et benedicta Domina nostra, mediatrix nostra, advocata nostra...

/ ...sancte patrone Josephe mediator noster, advocator noster...

...tuo Filio... / ...tuo Jaesulo...

Sub tuum praesidium (in C):

Skladba je součástí svazku *Graduale de Apostolis in D*. Chybí part varhan.

C: t. 5/6 – nota „a¹“ opravena na „h¹“

Sub tuum Duplex in C: et G (Sub tuum praesidium in C):

Součástí svazku „Sub tuum Duplex in C: et G“ jsou skladby Sub tuum praesidium in C a Sub tuum praesidium in G.

Nápisy na obálce:

(stará signatura): Db 78

Sub tuum Duplex in C: et G / a / Canto, Alto / Tenore, Basso / Violino Primo / Violino Secundo / Violone / et / Organo / Del. Sig. Reütter / Pro choro Sct. Viti Crumlov / Ex Patribus / C: M: Patka

V I: t. 14/2 – odstraněna přebytečná odrážka u noty „g²“; t. 33/1 – nota „e²“ opravena na „d²“

B: t. 21 – křížek u třetí čtvrtové noty „fis“ byl přesunutý k první notě „f“

Vlne: t. 9/2 odstraněna přebytečná odrážka u noty „f“

Sub tuum Duplex in C: et G (Sub tuum praesidium in G):

V I: t. 11/3 – nota „g¹“ opravena na „a¹“; t. 20/3 odstraněna odrážka

B: t. 13/4 – nota „a“ opravena na „d“

Součástí not je pozdější rukou 19. století zapsaná vypracovaná akordická úprava generálbasu. Pravděpodobně jde o dokument pořízený varhaníkem s menší schopností improvizace. Je to svědectví, že skladba se s určitostí ještě v 19. století prováděla.

8. SEZNAM POUŽITÝCH PRAMENŮ A LITERATURY

Prameny:

1. Skladby Georga Reuttera z fondu: Český Krumlov, kostel sv. Víta
2. Praha, Národní knihovna, Souborný hudební katalog
3. Praha, České muzeum hudby, katalogy fondů

Literatura:

1. Trola, E.: Hudební památky v Českém Krumlově, in Cyril, roč. 61, 1935.
2. Die Musik in Geschichte und Gegenwart, Sv. 10, Bärenreiter-Verlag, Kassel 2005.
3. Kol. autorů: Hudba v českých dějinách, Editio Supraphon, Praha 1983.
4. The New Grove Dictionary of Music and Musicians, díl 13, Macmillan Publishers, London 2000.
5. The New Grove Dictionary of Music and Musicians, díl 12, Macmillan Publishers, London 1980.
6. Slovník české hudební kultury, Praha, Editio Supraphon 1997.
7. Zenkl, L.: ABC hudebních forem, Praha, Editio Supraphon 1990.
8. CD ROM Oficiální informační systém regionu Český Krumlov, Sdružení k vytvoření, financování a správě informačního systému regionu Český Krumlov, 1998.
9. Sekretariát české liturgické komise: Mešní zpěvy, Česká liturgická komise, vydáno ve Vatikáně pro potřebu římskokatolické církve, Praha 1989
10. Šafařík, J.: Dějiny hudby, I. díl (Od počátků hudby do konce 18. století), Votobia, Praha 2002

9. PŘÍLOHY

Příloha č. 1: tabulka s mešním řádem papeže Pia V. Ordo Missae, 1570 (po reformě Tridentského koncilu)

Příloha č. 2: kopie úvodní strany (obálky) ke skladbě Graduale de Tempore in F

Příloha č. 3: kopie partu I. houslí

Příloha č. 4: kopie partu II. houslí

Příloha č. 5: kopie partu sopránu

Příloha č. 6: kopie partu altového hlasu

Příloha č. 7: kopie partu tenoru

Příloha č. 8: kopie partu basového hlasu

Příloha č. 9: kopie partu varhan

Příloha č. 10: kopie partu pro kontrabas

Příloha č. 11: partitura – Missa in G

Příloha č. 12: partitura - Missa brevis in G

Příloha č. 13: partitura – Requiem in Fb

Příloha č. 14: partitura - Offertorium de Beata in C (Ave Maria)

Příloha č. 15: partitura - Graduale in C de Beata (Beata es, virgo Maria)

Příloha č. 16: partitura - Graduale in F de Sanctis (Timete Dominum)

Příloha č. 17: partitura - Graduale et Mottetto de Tempore ex C (Domine, miserere)

Příloha č. 18: partitura - Graduale de Tempore in C (Laudate Deum in canticis)

Příloha č. 19: partitura - Graduale de Tempore in F (Sacerdotes Domini)

Příloha č. 20: partitura - Graduale de Apostolis in D# (Constitues eos Principes)

Příloha č. 21: partitura - Graduale sub tuum praesidium in C: et S. Josephe

Příloha č. 22: partitura - Sub tuum praesidium (in C)

Příloha č. 23: Sub tuum Duplex in C: et G (Sub tuum praesidium in C)

Příloha č. 24: Sub tuum Duplex in C: et G (Sub tuum praesidium in G)

Mešní řád papeže Pia V. – Ordo Missae, 1570 **(po reformě Tridentského koncilu)**

	ordinarium missae	proprium missae	recitované části	účinkující v liturgii
Úvodní obřady		Antifona ad Introitum		S
	Kyrie			S / L
	Gloria			C – S / L
			Oratio (Collecta) - Amen	C - L
Mše sv. katechumenů			Epištola	PJ
		Graduale Alleluja / Tractus		S
			Evangelium	J
	Credo			C – S / L
Mše sv. věřících		Antifona ad Offertorium		S
			Preface	C
	Sanctus			S / L
			Skrze něho... – Amen Otče náš Pozdravení pokoje (Pax Domini)	C - L
	Agnus Dei			S / L
		Antifona ad Communem		S
			Oratio (Postcommunio) - Amen	C - L
Závěrečné obřady			Pozdravení a propuštění	C - L
			Požehnání	C - L

C = celebrant, kněz (sloužící mši sv.)
J = jáhen (nižší kněžské svěcení)
PJ = podjáhen (ještě nižší stupeň přípravy ke kněžství)
S = schola (skupina zpívajících)
L = lid (shromážděné společenství)
C – L = celebrant spolu s lidem
C – S / L = celebrant spolu se scholou nebo lidem

✓ 2692.

Graduale de Tempore in G.

a)

Canto Alto

Senore, Basso

Due Violini

Violone

&

Organo

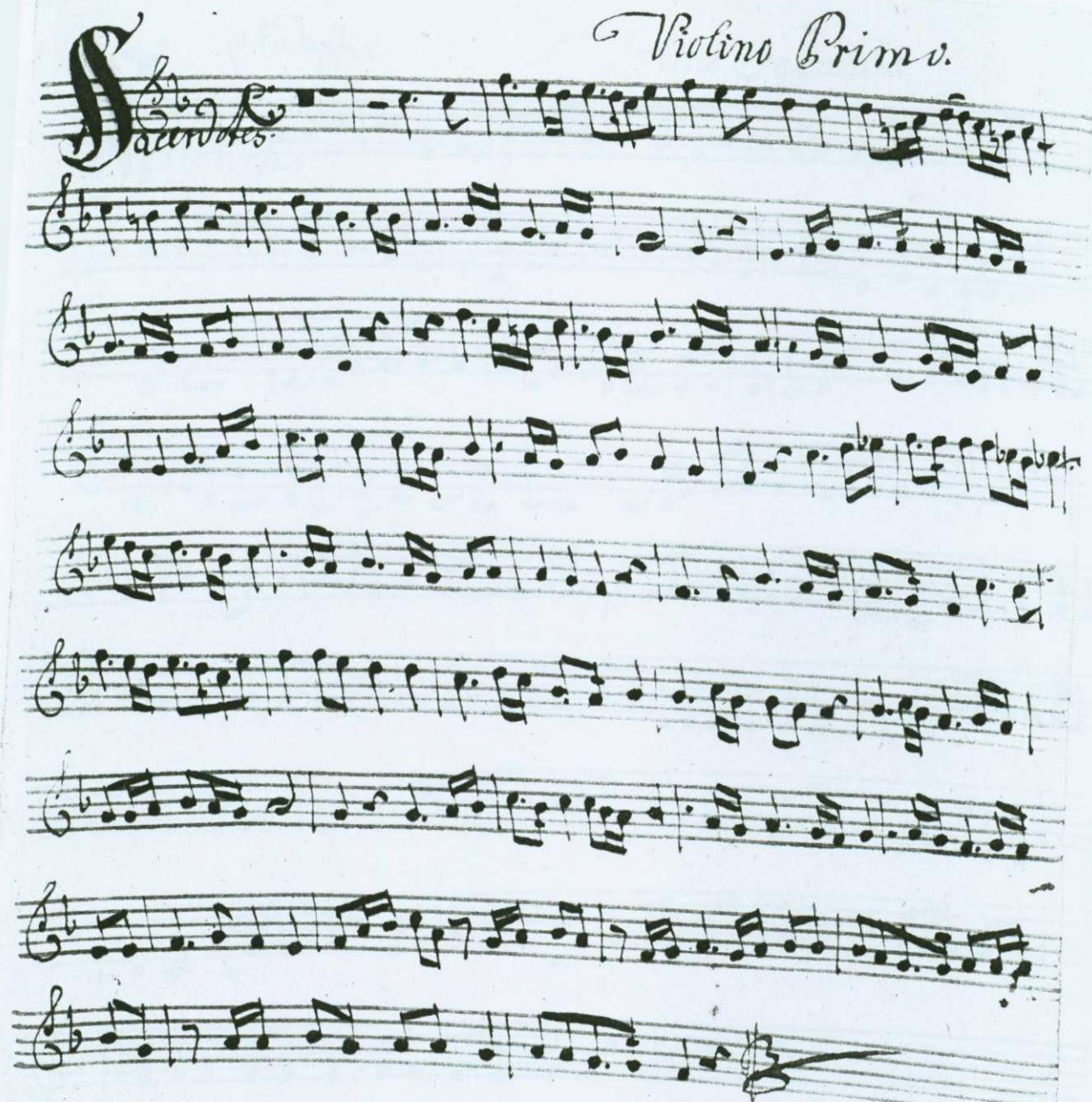
Del: Sig. Reutter

Pro chore Soli & Cum Choro.

Ex Antiphona

G. M. Sarnay.

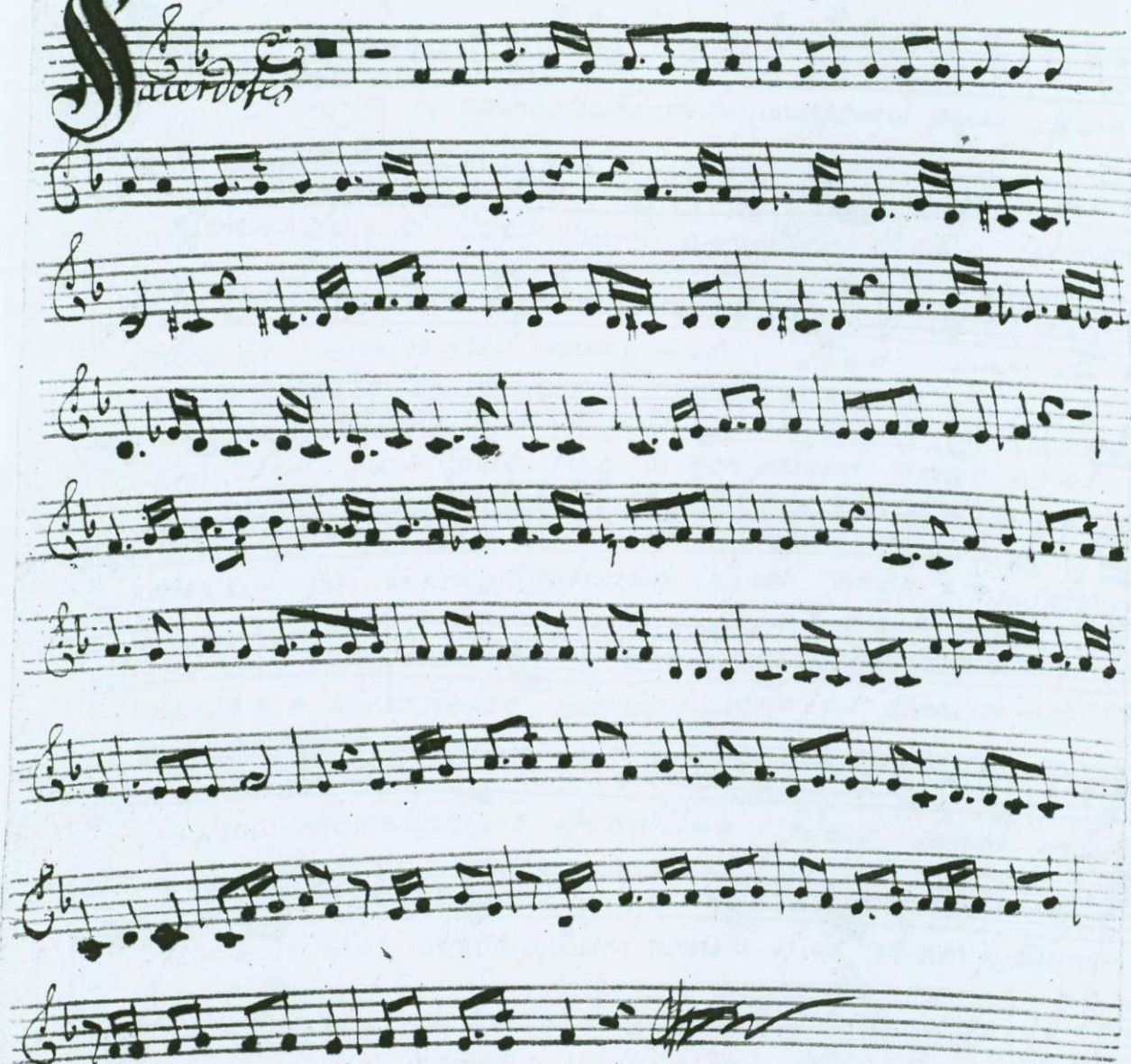
Violino Primo.

Andante.

Violino Secondo

Andante

Andante.

Soprano.

S = = = = = acedotes Domini incensum et panes offerent
 offerent De = o i Deo sancti erunt Deo suo et non
 polluent nomen ejus nomen ej = us Deo sancti er-
 unt Deo suo Deo suo ei non polluent nomen ejus
 nomen e = jus et non polluent nomen ejus nomen e = jus
 nomen ej = us. acedotes Domini. acedotes Domini incensum
 et panes offerent De = o offerent Deo Deo sancti erunt
 Deo suo et non polluent nomen ejus et non polluent.
 no = men ejus nomen e = jus Alleluja Alleluja Alleluja
 Alleluja alleluja alleluja alleluja alleluja alleluja
 ja.

And: 72

Alto.

= = sacerdotes Domini in censum et panes
 in censum et panes offerent offerent deo deo
 Sancti = e = runt deo suo et non polluent no = men
 ejus nomen e = jus deo Sancti = erunt de
 su = o deo suo et non polluent nomen : ejus
 et non polluent nomen ejus nomen ejus no
 men ejus sacerdotes Domini sacerdotes domi
 ni in censum et panes offerent deo offerent deo
 deo Sancti = e = runt deo suo et non
 polluent nomen = si et non polluent nomen ejus nomen ejus
 alleluia — : — alleluia — : — alle
 v. c.

Tenore

Indagare

= = = = = acordes Domini incensum et panes

offerent offerent Deo incensum et panes offerent

offerent De = o Deo sancti erunt

Deo suo et non polluent nomen nomen eius

sancti erunt Deo Deo suo et non

polluent nomen eius nomen eius et non polluent.

nomen eius nomen e = ius nomen nomen eius

acordes Domini, acordes Domini incensum et panes

offerent Deo offerent Deo Deo sancti erunt Deo su-

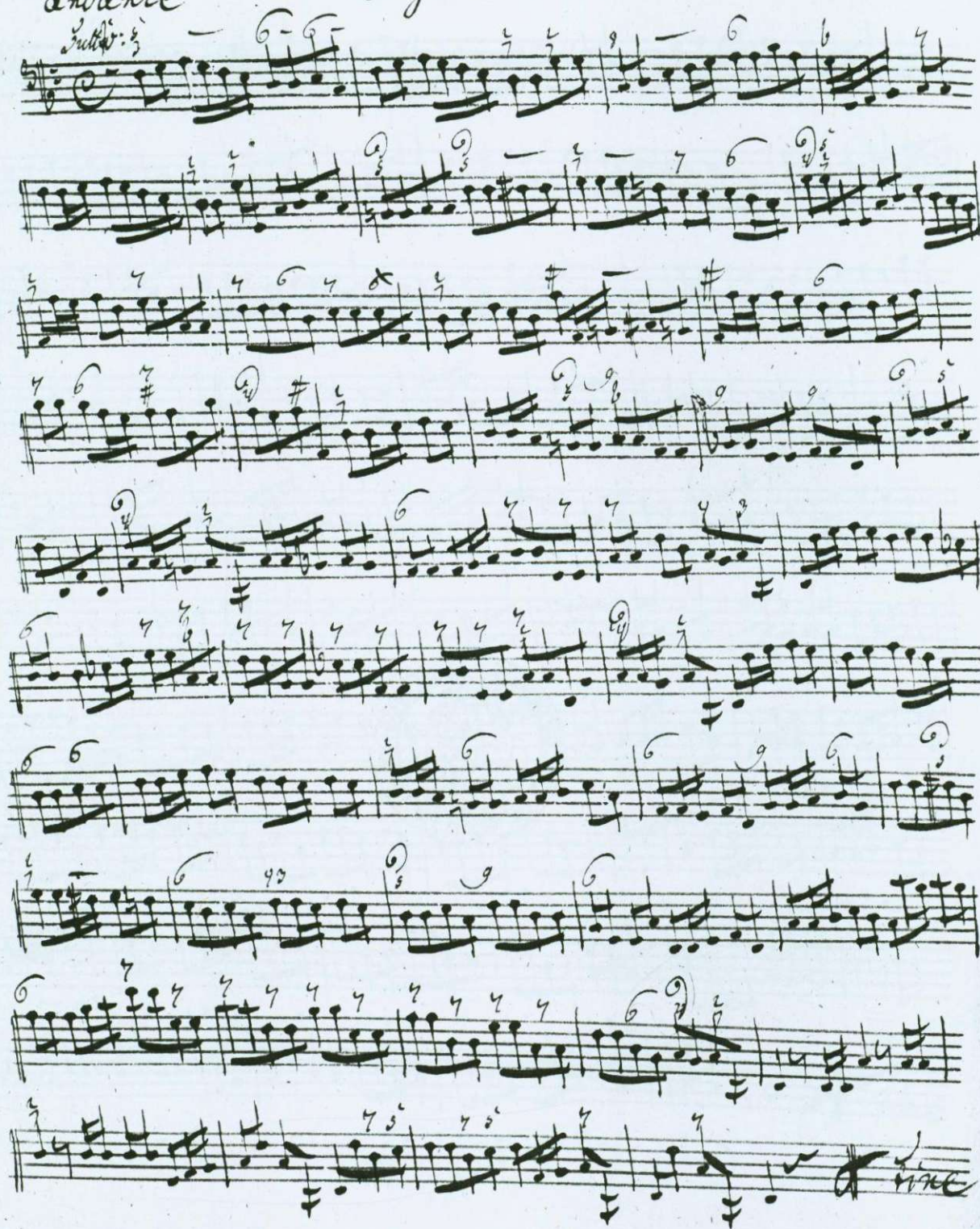
o et non polluent nomen eius nomen eius nomen nomen e = ius

alleluya alleluia alleluia alleluia alleluia

andante

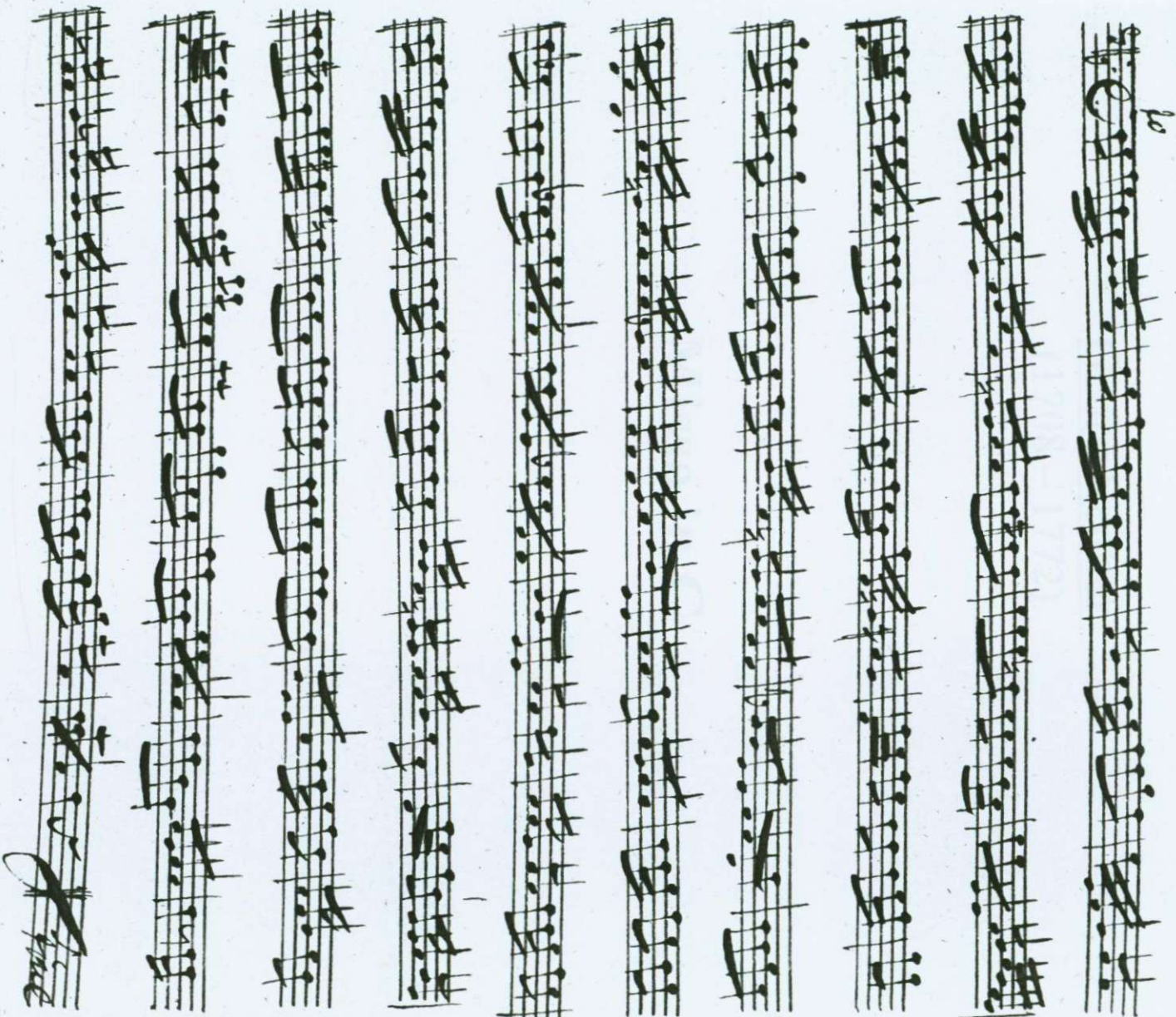
Organo

Handwritten musical score for Organ, marked *andante*. The score consists of ten staves of music, featuring complex rhythmic patterns and fingerings. The notation includes various note values, rests, and dynamic markings. The piece concludes with a double bar line and the word "fine".

cantate

violone.

Georg Reutter
(1708 – 1772)

Missa in G

Obsazení: Violino primo, Violino secundo, Canto, Alto, Tenore, Basso, Organo

Části: Kyrie, Christe, Et in terra, Patrem, Et in carnatus, Crucifixus, Sanctus, Pleni sunt coeli + Osanna, Benedictus, Osanna, Agnus Dei, Dona nobis pacem

Kyrie

Allegro

Georg Reutter

ino I

no II

Canto

Alto

enore

Basso

rgano

Tutti:

Ky - ri - e e - lei - son, e - lei - son, e -

Ky - ri - e e - lei - son, e - lei -

Tutti:

Ky - ri - e

Tutti:

5

lei - son.

Ky - ri - e e -

son, e - lei - son,

e - lei - son, e - lei - son, e -

Ky - ri - e e - lei - son, e - lei - son, e -

10

VI

VII

C

A

T

B

Org.

son e - lei - son, e -

lei - son, e - lei - son, e -

son, e - lei - son, e

lei - son, e - lei - son, e

15

VI

VII

C

A

T

B

Org.

lei - son.

lei son.

lei - son.

lei - son, e - lei - son.

Et in terra

Andante

Georg Reutter

ino I

no II

anto

Alto

nore

asso

gano

Tutti:

Et in ter-ra pax ho-mi-ni-bus, be-ne-di-ci-mus te, gra-i-as a-gi-mus

ho-mi-ni-bus, lau-da-mus te glo-ri-fi-ca-mus

Et in ter-re pax ho-mi-ni-bus, a-do-ra-mus te, mag-nam

pax, pax bo-nae vo-lun-ta-tis, glo-ri-fi-ca-mus te,

ti-bi De-us Pa-ter o-mni-po-tens. Je-su, Je-su Chri-ste,

te, Rex cae-le-stis, Fi-li-us Pa-tris, qui

glo-ri-am tu-am, Do-mi-ne Fi-li u-ni-ge-ni-te, qui

Do-mi-ne De-us, Rex cae-les-tis, De-us, A-gnus De-i, Fi-li-us

VI

VII

C

A

T

B

Org.

mi-se-re-re no - bis; qui se-des ad de-xte-ram Pa-tris, mi-se-re-re

tol-lis pec-ca-ta mun-di, quo-ni-am tu sol-lus

tol-lis pec-ca-ta mun-di, tu sol-lus

Pa-tris, sus-ci-pe de-pre-ca-ti-o-nem nos-tram, tu so-lus Al

VI

VII

C

A

T

B

Org.

no-bis. Cum san-cto Spi-ri-tu: in glo-ri-a De-i Pa-tris. A-men.

San-ctus in glo-ri-a De-i Pa-tris. A-men, a-men.

Do-mi-nus, in glo-ri-a De-i Pa-tris. A-men, a-men.

ti-si-mus, Je-su Chri-ste in glo-ri-a De-i Pa-tris. A-men.

Patrem

Andante

Georg Reutter

Violino I

Violino II

Canto

Alto

Tenore

Basso

Organo

Pa-trem om-ni-po-ten - tem, fac - to-rem cae - li et ter-rae, et ex -

Vi - si - bi - li-um om - ni-um et in - vi - si - bi - li-um om-ni-um

Et in u - num Do - mi-num Je - sum

Fi - li - um De - i u - ni -

Pa - tre na - tum an - te om - ni - a sae - cu-la, per quem om - ni - a

De - um de Do - o, lu - men de lu - mi - ne, qui pro -

Chris - tum, Deu - um ve - rum de - De - o ve - ro, et pro - pter

ge - ni - tum, u - ni ge - ni - tum, non fac - tum, con - sub - stan - ti -

Adagio

5

VI

VII

C

A

T

B

Org.

fac - ta sunt, dec - cen - dit de cae - lis. Et in
 pter nos ho - mi - nes, des - cen - dit de cae - lis. Et in
 nos - tram sa - lu - tem des - cen - dit de cae - lis. Et in
 a - lem Pa - tri, de - scen - dit de cae - lis. Et in

VI

VII

C

A

T

B

Org.

na - tus est de Spi - ri - tu San - cto, na - tus ex Ma - ri
 na - tus est de Spi - ri - tu San - cto, na - tus ex Ma - ri
 na - tus est de Spi - ri - tu San - cto ex Ma - ri
 na - tus est de Spi - ri - tu San - cto ex Ma - ri

Vir - gi-ne, et ho - mo fac - tus est. Cru - ci -

Vir - gi-ne, et ho - mo fac - tus est. Cru - ci -

Vir - gi-ne, et ho - mo fac - tus est. Cru - ci -

Vir - gi-ne, et ho - mo fac - tus est. Cru - ci -

fi - xus e - ti - am pro no - bis sub Pon - ti - o Pi -

fi - xus e - ti - am pro no - bis sub Pon - ti - o Pi -

fi - xus e - ti - am pro no - bis sub Pon - ti - o Pi -

fi - xus e - ti - am pro no - bis sub Pon - ti - o Pi -

VI

VII

C

A

T

B

Org.

la - to; pas - sus et se - pul - tus est, et

la - to; pas - sus et se - pul - tus est,

la - to; pas - sus et se - pul - tus est,

la - to; pas - sus et se - pul - tus est,

la - to; pas - sus et se - pul - tus est,

Allegro 15

VI

VII

C

A

T

B

Org.

rex - it ter - ti - a di - e, se - cun - dum Scrip - tu - ras,

ter - ti - a di - e, et i - te - rum ven - tu - rus est

ju - di - ca - re vi - vos

et as - cen - dit in cae - lum, se - det

tu ras, et in
glo - ri - a, et vi - vi - fi -
mor - tu - os, cu - jus reg - ni non e - rit fi - nis, et in
dex - te - ram Pa - tris, cu - jus reg - ni non e - rit fi - nis,

20
Spi - ri - tum San - ctum, Do - mi - num et vi - vi - fi -
can - tem, qui cum Pa - tre et Fi - li - o si - mul
ex Pa - tre Fi - li - o que pro - ce - dit. Qui cum Pa - tre et Fi - li -
si - mul a - do - ra - tur et con - glo - ri - fi - ca - tur, qui

VI

VII

C

A

T

B

Org.

can - tem, et u - nam san - ctam, ca - tho - li - cam et a - po - sto - li -

a - do - ra - tur et ex - pec - to re - sur rec - ti - o - nem mor - tu -

o, con - fi - te - or u - num bap - tis - ma in re - mis - si - o - nem pec - ca -

lo - cu - tus est per pro - phe - tas et vi - tam ven - tu - ri sac - cu -

VI

VII

C

A

T

B

Org.

cam Ec - cel - si - am sac - cu - li. A - men.

o - rum sac - cu - li. A - men.

to - rum, sac - cu - li. A - men.

li. A - men, sac - cu - li, a - men.

Sanctus

Andante

Georg Reutter

San - ctus, san - ctus Do - mi - nus

San - ctus, san - ctus Do - mi - nus

San - ctus Do - mi - nus De - us Sa - ba - oth,

San - ctus, san - ctus Do - mi - nus De - us Sa - ba - oth,

5 Allegro

De - us Sa - ba - oth. Ple - ni sunt cae - li et ter - ra,

Allegro

De - us, De - us Sa - ba - oth. Ple - ni sunt cae - li et ter - ra,

De - us, De - us Sa - ba - oth. Ple - ni sunt cae - li et ter - ra,

Do - mi - nus De - us Sa - ba - oth. Ple - ni sunt cae - li, cae - li et ter - ra,

VI

VII

C

A

T

B

Org.

ple - ni sunt cae - li et ter - ra, ple -

ple - ni sunt cae - li et ter - ra, ple -

ple - ni sunt cae - li et ter - ra, ple -

ple - ni sunt cae - li et ter - ra, ple -

VI

VII

C

A

T

B

Org.

10

cae - li et ter - ra glo - ri - a tu - a. Os - sa - na in ex - cel - sis. *tr*

cae - li et ter - ra glo - ri - a tu - a. Os - sa - na in ex - cel - sis.

cae - li et ter - ra glo - ri - a tu - a. Os - sa - na in ex - cel - sis.

cae - li et ter - ra glo - ri - a tu - a. Os - sa - na in ex - cel - sis.

Benedictus

Andante

Georg Reutter

Violino I

Violino II

Canto

Alto

Tenore

Basso

Organo

Solo:

Be - ne - dic -

Be - ne - dic -

Be - ni - dic -

Be - ne - dic -

Tutti:

VI

VII

C

A

T

B

Org.

tus qui ve - nit in no-mi-ne, qui ve - nit in no - mi -

tus qui ve - nit in no-mi-ne, in no - mi - ne Do -

tus qui ve - nit in no-mi-ne, in no - mi - ne Do -

tus qui ve - nit in - no - mi - ne, in no - mi - ne Do - mi

p

VI

VII

C

A

T

B

Org.

Do - mi - ni, be - ne - dic -

mi - ni, be - ne - dic -

mi - ni, be - ne - dic -

mi - ni, be - ne - dic -

10

tus qui ve - nit in no - mi - ne Do - mi - ni. O-san-na in ex-cel - sis.

tus qui ve - nit in no - mi - ne Do - mi - ni. O-san-na in ex-cel - sis.

tus qui ve - nit in no - mi - ne Do - mi - ni. O-san-na in ex-cel - sis.

tus qui ve - nit in no - mi - ne Do - mi - ni. O-san-na in ex-cel - sis.

Agnus Dei

Adagio

Georg

Violino I

Violino II

Canto

Alto

Tenore

Basso

Organo

Tutti:

A - gnus De - i, qui tol - lis pec - ca - ta mun -

A - gnus De - i, qui tol - lis pec - ca - ta mun -

p A - gnus De - i, qui tol - lis pec - ca - ta mun -

A - gnus De - i, qui tol - lis pec - ca - ta mun -

V I

V II

C

A

T

B

Org.

mi - se - re - re no - bis. A - gnus De - i qui tol - lis pec - ca - ta mu

mi - se - re - re no - bis. A - gnus De - i qui tol - lis pec - ca - ta mu

mi - se - re - re no - bis. A - gnus De - i qui tol - lis pec - ca - ta mu

mi - se - re - re no - bis. A - gnus De - i qui tol - lis pec - ca - ta mu

di, A - gnus De - i qui tol - lis pec - ca - ta mun - di mi - se - re - re no - bis,

di, A - gnus De - i qui tol - lis pec - ca - ta mun - di mi - se - re - re no - bis,

di, A - gnus De - i qui tol - lis pec - ca - ta mun - di mi - se - re - re no - bis

di, A - gnus De - i qui tol - lis pec - ca - ta mun - di mi - se - re - re no - bis

p *sempre*

do - na no - bis pa - cem,

do - na no - bis pa - cem,

do - na no - bis pa - cem,

do - na no - bis pa - cem,

senza org. con pedale

20 *f*

VI

VII

C

A

T

B

Org.

do - na no - bis pa - cem, pa - cem.

do - na no - bis pa - cem, pa - cem.

do - na no - bis pa - cem, pa - cem.

do - na no - bis pa - cem, pa - cem.

Tutti:

con org:

Georg Reutter
(1708 – 1772)

Requiem in Fb

Obsazení: Violino primo, Violino secundo, Canto, Alto, Tenore Basso, Organo
Části: Requiem, Kyrie, Dies irae, Domine, Sanctus, Benedictus, Agnus Dei

Introitus: Requiem

Adagio

Georg Reutter

Violino I

Violino II

Canto

Alto

Tenore

Basso

Organo

Tutti:

Re - qui-em ae - ter-nam do - na e - is, Do - mi-ne,

Re - qui-em ae - ter-nam do - na e - is, Do - mi-ne,

Re - qui-em ae - ter-nam do - na e - is, Do - mi-ne

Re - qui-em ae - ter-nam do - na e - is, Do - mi-ne

I

I

C

A

T

B

rg.

et lux per - pe - tu-a lu - ce-at, lu - ce-at e - is.

et lux per - pe - tu-a lu - ce-at, lu - ce-at e - is.

et lux per - pe - tu-a lu - ce-at, lu - ce-at e - is.

et lux per - pe - tu-a lu - ce-at, lu - ce-at e - is.

Solo:

10

VI

VII

C

A

T

B

Org.

Solo:

tr

Te de-cet hym-nus, De-us in Si-on, et ti-bi, ti - bi red-de-tu

Solo:

Te de-cet hym-nus, De-us in Si-on, et ti-bi, ti - bi red-de-tur vo - tum,

15

VI

VII

C

A

T

B

Org.

Tutti:

vo - tum in Je - ru - sa - lem, ex - au - di o - ra - ti - o - nem me -

vo - tum in Je - ru - sa - lem, ex - au - di o - ra - ti - o - nem me -

ex au - di o - ra - ti o - nem me -

ex au - di o - ra - ti o - nem me -

Tutti:

Handwritten musical score on page 3, featuring five staves with lyrics and musical notation. The lyrics are: am, ad, te, om, nis, ca, ro, ve, mi, el. The notation includes treble and bass clefs, a key signature of one flat (B-flat), and a 6/8 time signature. The score is written in ink on aged paper.

am, ad, te, om, nis, ca, ro, ve, mi, el.

Kyrie

Allabreve

Georg Reutter

Violino I

Violino II

Canto
Ky - ri - e e - lei - son, e - lei - son, e - lei - son, e -

Alto
Ky - ri -

Tenore

Basso

Organo

10

VI

VII

C
lei son. -

A
e e - lei - son, e - lei - son, e - lei son, e -

T
Ky - ri -

B

Org.

15

Ky - ri - e e - lei - son, e - lei - son.

lei son. Ky - ri -

e e - lei - son, e - lei - son, e -

Ky - ri - e e - lei - son.

20

Ky - ri - e e - lei - son, e -

e e - lei - son, e - lei -

son. Ky - ri - e e

son, e - lei - son, e - lei -

25 30

VI

VII

C

A

T

B

Org.

lei - son, e - lei - son. E - lei - son.

son, e - lei - son, e - lei - son.

lei - son, e - lei - son, e - lei - son.

son, e - lei - son, e - lei - son.

Sequentia: Dies irae

Adagio Staccato

Georg Reutter

Violino I

Violino II

Canto

Alto

Tenore

Basso

Organo

Adagio

Solo:

Tutti:

Di - es i - rae, di - es i - rae,

Di - es i - rae,

Di - es i - rae,

Di - es i - rae,

Di - es i - rae,

di - es il - la, sol - vet sae - clum, sol - vet in fa - vil - la, tes - te

di - es il - la, sol - vet sae - clum in fa - vil - la,

di - es il - la, sol - vet sae - clum in fa - vil - la,

di - es il - la, sol - vet sae - clum in fa - vil - la,

VI

VII

C

A

T

B

Org.

Da - vid cum Sy - bil - la, cum Sy - bil - la.

tes - te Da - vid cum Sy - bil - la, cum Sy - bil - la.

tes - te Da - vid cum Sy - bil - la, cum Sy - bil - la.

tes - te Da - vid cum Sy - bil - la, cum Sy - bil - la.

p

VI

VII

C

A

T

B

Org.

tr

Solo:

Quan - tus tre - mor est fu - tu - rus,

Ju - dex est ven - tu - rus, cun - cta stric - te dis - cus - su - rus, stric - te

tr *f* *tr*

Solo:
 Tu - ba mi - rum spar - gens so - num per se -
Solo:
 Tu - ba mi - rum spar - gens so - num per se -
 dis - cus su - rus.

VI

VII

C

A

T

B

Org.

pul-cra Re-gi-o-num, co - get om - nes an - te thro - num.

pul-cra re-gi-o-num, co - get, co - get om - nes, om - nes an - te thro - num.

VI

VII

C

A

T

B

Org.

Tutti:

Mors stu-pe-bit et na - tu - ra, - cum re - su -

Mors stu - pe - bit et na - tu -

Mors, mors, mors, mors, mors stu - p

Mors, mors, mors, mors, mors stu - p

Tutti:

cre - a - tu - ra, ju - di ca - nti res - pon - su - ra, do - na e - is,

cum re - sur - get cre - a - tu - ra, ju - di can - ti res - pon - su - ra,

et na - tu - ra, cum re - sur - get cre - a - tu - ra, ju - di can - ti

et na - tu - ra, cum re - sur - get cre - a - tu - ra, ju - di can - ti

do - na e - is re - qui - em. A - men, a - men.

do - na e - is re - qui - em. A - men, a - men.

res - pon - su - ra. A - men, a - men.

res - pon su - ra, do - na. A - men, a - men.

Offertorium: Domine Jesu Christe

Adagio

5

Violino I

Violino II

Canto

Alto

Tenore

Basso

Organo

Solo:

Do - mi - ne, Do - mi - ne Je - su Chri - ste, Rex glo

Do - mi - ne, Do - mi - ne Je - su Chri - ste, Rex glo

Solo:

VI

VII

C

A

T

B

Org.

Solo:

Solo:

Do - mi - ne, Do - mi - ne Je

Do - mi - ne, Do - mi - ne Je

15

Chri-ste, Rex glo-ri-ae,

Chru-ste, Rex glo-ri-ae,

20

ri-ae, Rex glo-ri-ae,

ri-ae, Rex glo-ri-ae,

25

VI

VII

C

A

T

B

Org.

Solo:

Rex glo ri - ae, Ro

Rex glo ri - ae, Ro

VI

VII

C

A

T

B

Org.

Tutti:

Tutti:

li - be-ra a - ni-mas om - ni - um fi - de-li-um de-fu

li - be-ra a - ni-mas om - ni - um fi - de-li-um de-fu

glo - ri - ae, li - be-ra a - ni-mas om - ni - um fi - de-li-um de-fu

glo - ri - ae, li - be-ra a - ni-mas om - ni - um fi - de-li-um de-fu

35

Solo:
to - rum de poe - nis, de poe - nis
Solo:
to - rum de poe - nis, de poe - nis
to - rum
to - rum

Solo:

40

tr
in - fer - ni,
Tutti:
et de pro - fun - do
in - fer - ni,
Tutti:
et de pro - fun - do
et de pro - fun - do
et de pro - fun - do

Tutti:

45

tr

VI

VII

C

A

T

B

Org.

la - cu,

la - cu,

la - cu,

la - cu,

Solo: li - be - ra e - as

Solo: li - be - ra e - as

Solo:

50

VI

VII

C

A

T

B

Org.

de o - re le - o - nis, de o - re le - o - nis,

de - o - re le - o - nis, de o - re, de o - re

55

Tutti: ne ab - sor - be - at e - as pro - mi -
 ne ab - sor - be - at e - as, e - as
 le - o - nis, ne ab - sor - be - at e - as pro - mi -
 le - o - nis, ne ab - sor - be - at e - as pro - mi -

60

sis - ti et se - mi - ni e - jus.
 se - mi - ni e - jus, se - mi - ni e - jus.
 sis - ti et se - mi - ni e - jus.
 sis - ti et se - mi - ni e - jus.

Sanctus

Andante

Georg I

Violino I

Violino II

Canto

Alto

Tenore

Basso

Organo

San - ctus, san - ctus, san - ctus, san - ctus, san

San - ctus, san - ctus, san - ctus, san - ctus, san

San - ctus, san - ctus, san - ctus, san - ctus, san

San - ctus, san - ctus, san - ctus, san - ctus, san

Tutti:

VI

VII

C

A

T

B

Org.

ctus Do - mi - nus, Do - mi - nus De - us sa - ba - oth ple - i

ctus Do - mi - nus, Do - mi - nus De - us sa - ba - oth ple

ctus Do - mi - nus, Do - mi - nus De - us sa - ba - oth

ctus Do - mi - nus, Do - mi - nus De - us sa - ba - oth

Solo:

I

II

Tutti:

tr *Tutti:*

ple - ni sunt cae - li et ter - ra glo - ri - a, glo - ri -

ni sunt cae - li et ter - ra glo - ri - a

in ex - cel - sis, ex -

glo - ri - a tu -

Tutti:

I

II

C

A

T

B

rg.

a tu - a. O - san - na in - ex - cel - sis.

tu - a. O - san - na in ex - cel - sis.

cel - sis O - san - na in - ex - cel - sis.

a. O - san - na in ex - cel - sis, ex - cel - sis.

Benedictus

Andante

Georg Retz

Violino I

Violino II

Alto

Organo

Solo:

VI

VII

A

Org.

VI

VII

A

Org.

Solo:

Be - ne - dic - tus qui ve - nit qui ve - nit

p

Solo:

Be - ne - dic - tus qui ve - nit qui ve - nit

qui ve - nit qui ve - nit in no - mi - ne Do - mi - ni in no -

f

mi - ne Do - mi - ni

VI *f*

VII

A *3*
mi - ne Do - mi - ni

Org.

VI *3 tr p*

VII *3 p*

A Be - ne - dic - tus qui ve - nit qui ve - nit

Org.

VI

VII

A ve - nit, qui ve - nit, qui ve - nit in no - mi - ne, no - mi - ne Do - mi - ni

Org.

ve - nit, qui ve - nit, qui ve - nit in no - mi - ne, no - mi - ne Do - mi - ni in

no - mi - ne Do - mi - ni qui

ve - nit in no - mi - ne Do - mi - ni.

VI

VII

A

Org.

ve - nit in no - mi - ne Do - mi - ni.

VI

VII

A

Org.

Agnus Dei

Adagio

Georg Reutter

p

Tolino I

Tolino II

Canto

Solo:

A - gnus De - i qui tol - lis pec - ca - ta mu - ndi, pec - ca - ta

Alto

Tenore

Basso

Solo: tr

Organo

f ⁵ *p*

f

Tutti:

mun - di Do - na, Do - na re - qui - em.

Solo:

Do - na e - is re - qui - em. A - gnus de - i qui

Do - na e - is re - qui - em.

Do - na e - is re - qui - em.

Do - na e - is re - qui - em.

Tutti:

Solo:

VI *f* 10

VII

C Do - na e - is

A tol - lis pec - ca ta mun - di, pec - ca - ta mun - di Do - na e - is

T Do - na e - is

B Do - na e - is

Org.

VI *p* 15

VII

C re - qui - em.

A re - qui - em.

T re - qui - em.

B *Solo:* re - qui - em. *A Solo:* gnus de - i qui tol - lis pec - ca - ta mun - di, pec - ca - ta

Org.

f

Tutii:

Do - na, Do - na, Do - na e - is

Do - na, Do - na, Do - na e - is

Do - na, Do - na, Do - na e - is

mun - di Do - na, Do - na, Do - na e - is

Tutii:

20

re - qui-em sem pi - ter - nam lux ae - ter - na cum sanc - tis tu -

re - qui-em sem pi - ter - nam cum sanc - tis tu - is

re - qui-em cum san - ctis tu - is in ae - ter - num ae -

re - qui-em cum san - ctis tu - is in ae -

Tutii:

VI

VII

Adagio:

C

A

T

B

Org.

is in ae - ter - num qui - a pi - us es.

in ae - ter - num qui - a pi - us es.

ter - num qui - a pi - us es.

ter - num qui - a pi - us es.

Georg Reutter
(1708 – 1772)

Offertorium de Beata in C
(Ave Maria)

Obsazení: Violino primo, Violino secundo, Canto, Alto, Tenore, Basso, Organo

Offertorium de Beata in C

Ave Maria

Georg Reutter

Violino I

Violino II

Canto

Alto

Tenore

Basso

Organo

5

A - ve, a - ve, a - ve Ma - ri - a,

A - ve, a - ve, a - ve Ma - ri - a,

A - ve, a - ve, a - ve Ma - ri - a,

A - ve, a - ve, a - ve Ma - ri - a,

A - ve, a - ve, a - ve Ma - ri - a,

tr

10

a - ve, a - ve Ma - ri - a, a - ve Ma - ri - a

a - ve, a - ve Ma - ri - a, a - ve

a - ve, a - ve Ma - ri - a, a - ve Ma - ri - a

a - ve, a - ve

a - ve, a - ve

VI

VII

C

A

T

B

Org.

gra - ti - a ple - na, gra -

gra - ti - a ple - na, - gra -

gra - ti - a ple - na, gra -

gra - ti - a ple - na, gra -

15

VI

VII

C

A

T

B

Org.

ti - a ple na,

ti - a ple na,

ti - a ple na,

ti - a ple na,

ti - a ple na,

tr

tr

tr

20

Solo:

I

I

25

C

A

T

B

B.

I

II

30

C

A

T

B

Org.

a - ve, a - ve, a - ve Ma -

a - ve, a - ve, a - ve Ma -

a - ve, a - ve, a - ve Ma -

a - ve, a - ve, a - ve Ma -

Tutti: a - ve,

35 *tr*

VI

VII

C

A

T

B

Org.

ri - a, a - ve, a - ve, a - ve Ma - ri - a

a - ve, a - ve Ma - ri - a, a - ve Ma - ri - a

ri - a, a - ve, a - ve, a - ve Ma - ri - a

a - ve, a - ve Ma - ri - a, a - ve Ma - ri - a

40

VI

VII

C

A

T

B

Org.

gra - ti - a ple - na, gra - ti

gra - ti - a ple - na, gra - ti

gra - ti - a ple - na, gra - ti

gra - ti - a ple - na, gra - ti

45

tr

a ple - na, Do - mi - nus te - cum, Do - mi -

a ple - na, Do - mi - nus te - cum, Do - mi -

a ple - na, Do - mi - nus te - cum, Do - mi -

a ple - na, Do - mi -

50

nus te - cum be - ne - dic - ta, be - ne -

nus te - cum be - ne - dic - ta, be - ne -

nus te - cum be - ne - dic - ta, be - ne -

nus te - cum be - ne - dic - ta, be - ne -

55

VI

VII

C

A

T

B

Org.

dic - ta, be - ne - dic - ta tu in mu - li

dic - ta, be - ne - dic - ta tu in mu - li

dic - ta, be - ne - dic - ta tu in mu - li

dic - ta, be - ne - dic - ta tu in mu - li

dic - ta, be - ne - dic - ta tu in mu - li

60

VI

VII

C

A

T

B

Org.

e - ri - bus, be - ne - dic - ta tu in mu - li -

e - ri - bus, be - ne - dic - ta tu in mu - li -

e - ri - bus, be - ne - dic - ta tu in mu - li -

e - ri - bus, be - ne - dic - ta tu in mu - li -

e - ri - bus, be - ne - dic - ta tu in mu - li -

65

e tu, be - ne - dic - ta tu mu - li - e - ri - bus.
 e - ri - bus, in mu - li - e - ri - bus.
 tu in mu - li - e - ri - bus.

70

Solo: e tu, be - ne - dic - ta tu mu - li - e - ri - bus.
 e - ri - bus, in mu - li - e - ri - bus.
 tu in mu - li - e - ri - bus.

75

tr

VI

VII

C

A

T

B

Org.

Et be - ne - dic - tus,

Et be - ne - dic - tus,

Et be - ne - dic - tus,

Et *Tutti:* be - ne - dic - tus,

80

VI

VII

C

A

T

B

Org.

be - ne - dic - tus fru - ctus ven - tris, fru - ctus

be - ne - dic - tus fru - ctus ven - tris tu - i, fru

be - ne - dic - tus fru - ctus ven - tris tu - i,

be - ne - dic - tus fru - ctus

ven - tris tu - i, ven - tris tu - i, ven - tris
 ctus, fru - ctus ven - tris tu - i, ven - tris
 tu - i, fru - ctus ven - tris tu - i, ven - tris
 ven - tris tu - i, fru - ctus ven - tris

tr
 tu - i be - ne - dic - tus, be - ne - dic - tus
 tu - i be - ne - dic - tus, be - ne - dic - tus
 tu - i be - ne - dic - tus, be - ne - dic - tus
 tu - i be - ne - dic - tus, be - ne - dic - tus

95

VI

VII

C

A

T

B

Org.

fru - ctus, fru - ctus ven -

fru - ctus, fru - ctus ven -

fru - ctus, fru - ctus ven -

fru - ctus, fru - ctus ven -

fru - ctus, fru - ctus ven -

100

VI

VII

C

A

T

B

Org.

tris tu - i, fru - ctus ven - tris tu - i.

tris tu - i, fru - ctus ven - tris tu - i.

tris, tu - i, fru - ctus ven - tris tu - i.

tris tu - i, fru - ctus ven - tris tu - i.

tris tu - i, fru - ctus ven - tris tu - i.

Georg Reutter
(1708 – 1772)

Graduale in C de Beata (Beata es, virgo Maria)

Obsazení: Violino primo, Violino secundo, Canto, Alto, Tenore, Basso, Organo, Violone

Graduale in C de Beata

Allegretto

Beata es, virgo Maria

Georg Reutter

Violino I

Violino II

Canto

Alto

Tenore

Basso

Organo

Violone

Be - a - ta, be - a - ta es, be a ta, be - a - - ta es

Be - a - ta, be a ta es, be - a - ta, be-a - ta es vir -

Be - a - ta, be a - ta es, be - a ta, - be-a - ta es

Be - a - ta, be a ta es, be - a - ta, be-a - ta es vir -

5

tr

vir - go Ma - ri - a, quae om - ni - um por - ta sti, quae

go Ma - ri - a, quae om - ni - um por - ta

vir - go Ma - ri - a, quae om - ni - um por - ta sti, por - ta - sti,

go Ma - ri - a, quae om - ni - um por - ta

10

tr

tr

tr

VI

VII

C

A

T

B

Org.

Vlne

om-ni-um por-ta-sti cre-a-to-rem, por-ta-sti, por-ta-sti,

sti, por-ta-sti cre-a-to-rem, por-ta-sti, por-ta-

por-ta-sti cre-a-to-rem, por-ta-sti, por-

sti, por-ta-sti cre-a-to-rem, por-ta-sti, por-ta-

15

tr

tr

tr

VI

VII

C

A

T

B

Org.

Vlne

por-ta-sti, por-ta-sti, por-ta-sti om-ni-um, om-ni-um cre-a-to-

sti, por-ta-sti, por-ta-sti om-ni-um cre-a-to-

ta-sti, por-ta-sti om-ni-um cre-a-to

sti, por-ta-sti om-ni-um, cre-a-to

20. *tr*

rem,
rem,
rem,
rem,

ge - nu - i - sti, ge - nu - i - sti, qui te fe - cit, qui te fe - cit,
ge - nu - i - sti, ge - nu - i - sti, qui te fe - cit,
ge - nu - i - sti, ge - nu - i - sti, qui te fe - cit, qui te fe - cit,
ge - nu - i - sti, ge - nu - i - sti, qui te fe - cit,

25

VI

VII

C

A

T

B

Org.

Vlne

ge - nu - i - sti, ge - nu - i - sti, qui te fe - cit, ge - nu - i - sti,

ge - nu - i - sti, ge - nu - i - sti, ge - nu - i - sti, qui te fe - cit,

ge - nu - i - sti, ge - nu - i - sti, ge - nu - i - sti, qui te fe - cit,

ge - nu - i - sti, ge - nu - i - sti, qui te fe - cit,

30

tr

VI

VII

C

A

T

B

Org.

Vlne

qui te fe - cit, et in ae - ter - num, et in ae -

qui te fe - cit, et in ae - ter - num, et in ae -

qui te fe - cit, et in ae - ter - num, et in ae -

qui te fe - cit, et in ae - ter - num, et in ae -

ter - num per - ma - nes vir - go, per - ma - nes vir - go, per - ma - nes vir - go, per - ma - nes

ter - num per - ma - nes vir - go, in ae - ter - num, in ae - ter - num,

ter - num per - ma - nes vir - go, per - ma - nes vir - go, per - ma - nes vir - go, per - ma - nes

ter - num per - ma - nes vir - go, in ae - ter - num, in ae - ter - num,

vir - go, in ae - ter - num vir - go, in ae - ter - num, in ae - ter - num, per - ma - nes vir - go, per - ma - nes vir - go, per - ma - nes

in ae - ter - num, per - ma - nes vir - go, per - ma - nes vir - go, in ae - ter - num, in ae -

vir - go, per - ma - nes, per - ma - nes vir - go, in ae - ter - num, in ae -

in ae - ter - num, per - ma - nes vir - go, per - ma - nes vir - go, per - ma - nes

VI

VII

C

A

T

B

Org.

Vlnc

num, in ae-ter - num, in ae-ter - num per-ma-nes, per-ma-nes vir - go.

vir - go, per-ma-nes vir - go, per-ma-nes, per-ma-nes vir - go, per-ma-nes vir - go.

ter-num, in ae-ter-num, per-ma-nes, per-ma-nes vir - go, vir - go.

vir - go, per-ma-nes vir - go, per-ma-nes, per-ma-nes vir - go.

tr

tr

tr

VI

VII

C

A

T

B

Org.

Vlnc

Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al

Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu -

Al - le - lu - ja, al

Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al

50

VI
II

C *tr*
A
T
B

le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu -
ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al -
le - lu - ja, al - le - lu - ja, al -
le - lu - ja, al - le - lu - ja,

Org.
Vln.

55

VI
VII

C
A
T
B

ja, al - le - lu - ja, al - le - lu -
le - lu - ja, al - le - lu -
le - lu - ja, al - le - lu -
al - le - lu -

Org.
Vln.

VI

VII

C

A

T

B

ja,

ja,

ja,

ja,

Org.

Solo:

Vlne

60

tr

tr

tr

tr

VI

VII

C

A

T

B

al - le - lu - ja, al - le - lu -

al - le - lu - ja, al - le - lu - ja,

al - le - lu -

Org.

Tutti:

Vlne

65

tr

tr

tr

tr

ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu -

70

ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu -

VI

VII

C

A

T

B

Org.

Vlne

Solo:

Tutti:

75

tr

al -

al -

al -

VI

VII

C

A

T

B

Org.

Vlne

80

le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja,

le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le -

le - lu - ja, al - le - lu - ja, al -

al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al -

al le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al

Solo:

tr

tr

ja, al le - lu - ja, al le - lu - ja, al le - lu - ja, al

90

VI

VII

C

A

T

B

Org.

Vlne

ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja.

le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja.

le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja.

le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja.

Georg Reutter
(1708 – 1772)

Graduale in F de Sanctis
(Timete Dominum)

Obsazení: Violino primo, Violino secundo, Canto, Alto, Tenore, Basso, Organo, Violone

Graduale in F de Sanctis

Andante

Timete Dominum

Georg Reutter

no I

no II

anto

Alto

nore

lasso

gano

lone

Ti-me-te Do-mi-num, om - nes san-cti e jus, quo-ni-am ni-hil

Ti - me-te Do-mi-num, om-nes san-cti e - jus, quo-ni-am ni-hil

Ti - me-te Do-mi-num, om-nes san-cti e - jus, quo-ni-am ni-hil

Ti - me-te Do-mi-num, om-nes san-cti e - jus, quo-ni-am ni-hil

5

de - est ti-men - ti - bus e - um.

de - est ti-men - ti - bus e - um.

de - est ti-men - ti - bus e - um.

de - est ti-men - ti - bus e - um.

Ti - me - te Do - mi - num,

Ti - me - te Do - mi - num,

Ti - me - te

Ti - me - te

VI VII C A T B Org. Vine

om - nes san-cti e - jus, quo-ni-am ni-hil de - est ti-men-ti-bus,
om - nes san-cti e - jus, quo-ni-am ni-hil de - est ti-men-ti-bus,
Do-mi-num, om-nes san-cti e - jus, quo-ni-am ni-hil de - est ti-men-ti-bus,
Do-mi-num, om-nes san-cti e - jus, quo-ni-am ni-hil de - est ti-men-ti-bus,

10 VI VII C A T B Org. Vine

men - ti - bus e - um. In - qui - ren - tes au - tem Do - mi - nu
men - ti - bus e - um. In - qui - ren - tes au - tem Do - mi - nu
men - ti - bus e - um. In - qui - ren - tes au - tem Do - mi - nu
men - ti - bus e - um. In - qui - ren - tes au - tem Do - mi - nu

non de - fi - ci - ent, non de - fi - ci - ent om - ni bo - no.

non de - fi - ci - ent, non de - fi - ci - ent om - ni bo - no.

non de - fi - ci - ent, non de - fi - ci - ent om - ni bo - no.

non de - fi - ci - ent, non de - fi - ci - ent om - ni bo - no.

Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja.

Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja.

Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja.

Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja.

VI

VII

C

A

T

B

Org.

Vlne

Ve - ni - te ad me om - nes, qui la - bo - ra - tis et o - ne

Ve - ni - te ad me om - nes, qui la - bo - ra - tis et o - ne

Ve - ni - te ad me om - nes, qui la - bo - ra - tis et o - ne

Ve - ni - te ad me om - nes, qui la - bo - ra - tis et o - ne

VI

VII

C

A

T

B

Org.

Vlne

ra - ti es - tis, et e - go re - fi - ci - am vos, et e - go

ra - ti es - tis, et e - go re - fi - ci - am vos, et e - go

ra - ti es - tis, et e - go re - fi - ci - am vos, et e - go

ra - ti es - tis, et e - go re - fi - ci - am vos, et e - go

fi - ci - am vos. Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu -

fi - ci - am vos. Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu -

fi - ci - am vos. Al - le - lu - ja, al - le - lu -

fi - ci - am vos. Al - le - lu - ja, al - le - lu -

ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu -

ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu -

ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu -

ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu -

Georg Reutter
(1708 – 1772)

Graduale et Mottetto de Tempore ex C (Domine, miserere)

Obsazení: Violino primo, Violino secundo, Canto, Alto, Tenore, Basso, Organo, Violone

Graduale et Mottetto de Tempore ex C

Largo

Domine, miserere

Georg Reutter

Violino I

Violino II

Canto

Alto

Tenore

Basso

Organo

Violone

Do - mi-ne, Do - mi-ne, mi - se - re - re et sal - vum me

Do - mi-ne, Do - mi-ne, mi - se - re - re et sal - vum me

Do - mi-ne, Do - mi-ne, mi - se - re - re et sal - vum me

Do - mi-ne, Do - mi-ne, mi - se - re - re et sal - vum me

Tutti:

5 Andante

fac,

pec-ca - ta qui - dem me-a sunt mul - ta, sunt

fac,

pec-ca-ta qui - dem me - a sunt mul - ta, me-a sunt mul - ta, sunt

fac, pec-ca-ta qui - dem me-a sunt mul - ta, me - a sunt mul - ta, me-a sunt

fac,

pec-ca-ta qui - dem me-a sunt

10

VI

VII

C

A

T

B

Org.

Vlnc

mul - ta, sed quo - que mi - se - ra - ti - o tu - a mag - na est val -

mul - ta, sed quo - que mi - se - ra - ti - o tu - a mag - na est

mul - ta, sed quo - que mi - se -

mul - ta, sed quo - que

15

VI

VII

C

A

T

B

Org.

Vlnc

de.

val de.

ra - ti - o tu - a mag - na est val - de. val - de.

mi - se - ra - ti - o tu - a mag - na est val - de. Vi -

I
II
C
A
T
B
Org.
Vln.

Vi - de con-tri-tum cor, vi - de con-tri-tum cor, con - tri-tum
de con-tri-tum cor, Vi - de con-tri-tum cor, con - tri-tum cor, vi - de con-tri-tum
de con-tri-tum cor, Vi - de con-tri-tum cor, con - tri-tum cor, vi - de con-tri-tum

20

VI
VII
C
A
T
B
Org.
Vln.

cor, vi - de lu-gen - tem, vi - de lu-
cor, con-tri-tum cor, vi - de lu-gen - tem, vi - de lu-gen
gen - tem, lu - gen - tem, vi - de lu-gen
cor, con-tri-tum cor, vi - de lu-gen - tem, vi - de lu-gen

VI

VII

C

A

T

B

Org.

Vlnc

gen tem, lu - gen - tem.

tem, vi - de lu - gen - tem, lu - gen - tem.

tem, vi - de lu - gen - tem, lu - gen - tem.

tem, lu - gen - tem.

25 Adagio

VI

VII

C

A

T

B

Org.

Vlnc

Au - di af - flic - tum me ad te ge - men - tem,

Au - di af - flic - tum me ad te ge - men - tem,

Au - di af - flic - tum me ad te ge - men - tem,

Au - di af - flic - tum me ad te ge - men - tem,

dante

30

des ti-bi ae-ter - nas, Je-su, can-ta - bo, can - ta - bo, ti - bi can -
lau-des ti-bi ae - ter - nas, Je-su, can - ta - bo, Je-su, can -
lau-des ti-bi ae-ter - nas,
lau-des ti - bi ae-

- bo, lau-des can-ta - bo, can - ta - bo, lau-des ti - bi ae-
- bo, ti - bi can - ta - bo, lau-des can - ta - bo,
Je-su, can-ta - bo, can - ta - bo, can - ta - bo, ti - bi can - ta - bo, can -
- nas, Je-su, can - ta - bo, lau-des ti - bi ae-ter - nas can -

35

VI

VII

C

A

T

B

Org.

Vlne

ter - nas can - ta - bo, ae - ter - nas lau - des ti - bi can -
 lau - des ti - bi ae - ter - nas, ac - ter - nas lau - des ti - bi can - ta -
 ta - bo, ac - ter - nas lau - des ti - bi can - ta -
 ta - bo, ac - ter - nas lau - des ti - bi can - ta -

35

VI

VII

C

A

T

B

Org.

Vlne

ta bo.
 bo.
 bi can - ta bo.
 bo.

Georg Reutter
(1708 – 1772)

Graduale de Tempore in C

(Laudate Deum in canticis)

Obsazení: Violino primo, Violino secundo, Canto, Alto, Tenore, Basso, Organo

Graduale de Tempore in C

Andante

Laudate Deum in canticis

Georg Reutter

Violoncello I
Violoncello II
Violoncello III
Violoncello IV
Violoncello V
Violoncello VI

Lau-da - te De - um in can - ti-cis mil - le-nis et in hym-nis lau-de
Lau-da - te De - um in can - ti-cis mil - le-nis et in hym-nis lau-de
Lau-da - te De - um in can - ti-cis mil - le-nis et in hym-nis lau-de
Lau-da - te De - um in can - ti-cis mil - le-nis et in hym-nis lau-de
Lau-da - te De - um in can - ti-cis mil - le-nis et in hym-nis lau-de
Lau-da - te De - um in can - ti-cis mil - le-nis et in hym-nis lau-de

5

ple - nis, et in hym - nis lau - de ple - nis, qui hos - te pros -
ple - nis, et in hym - nis lau - de ple - nis, qui hos - te pros -
ple - nis, et in hym - nis lau - de ple - nis, qui hos - te pros -
ple - nis, et in hym - nis lau - de ple - nis, qui hos - te pros -
ple - nis, et in hym - nis lau - de ple - nis, qui hos - te pros -

VI

VII

C

A

T

B

Org.

tra - to ti - mo - re sub - la - to tan - dem tri - um - phi glo - ri - a nos do -

tra - to ti - mo - re sub - la - to tan - dem tri - um - phi glo - ri - a nos do -

tra - to ti - mo - re sub - la - to tan - dem tri - um - phi glo - ri - a nos do -

tra - to ti - mo - re sub - la - to tan - dem tri - um - phi glo - ri - a nos do -

10

VI

VII

C

A

T

B

Org.

ta - vit, lau - da - te De - um in can - ti - cis mil - le - nis et in

ta - vit, lau - da - te De - um in can - ti - cis mil - le - nis et in

ta - vit, lau - da - te De - um in can - ti - cis mil - le - nis et in

ta - vit, lau - da - te De - um in can - ti - cis mil - le - nis et in

hym-nis lau-de ple-nis, quem lau-dant An-ge-li

hym-nis lau-de ple-nis, quem lau-dant An-ge-li

hym-nis lau-de ple-nis, quem lau-dant An-ge-li

hym-nis lau-de ple-nis, quem lau-dant An-ge-li

at-que Arch-an-ge-li, re-gem cae-lo-rum, re-gem vic-to-rum.

at-que Arch-an-ge-li, re-gem cae-lo-rum, re-gem vic-to-rum.

at-que Arch-an-ge-li, re-gem cae-lo-rum, re-gem vic-to-rum.

at-que Arch-an-ge-li, re-gem cae-lo-rum, re-gem vic-to-rum.

VI

VII

C

A

T

B

Org.

Lau-da - te De - um in can - ti - cis mil - le - nis et in hym - nis lau - de

Lau-da - te De - um in can - ti - cis mil - le - nis et in hym - nis lau - de

Lau-da - te De - um in can - ti - cis mil - le - nis et in hym - nis lau - de

Lau-da - te De - um in can - ti - cis mil - le - nis et in hym - nis lau - de

VI

VII

C

A

T

B

Org.

ple - nis, et in hym - nis lau - de ple - nis, et in hym - nis lau - de ple - nis, et in

ple - nis, et in hym - nis lau - de ple - nis, et in hym - nis lau - de ple - nis, et in

ple - nis, et in hym - nis lau - de ple - nis, et in hym - nis lau - de ple - nis, et in

ple - nis, et in hym - nis lau - de ple - nis, et in hym - nis lau - de ple - nis, et in

25

hym - nis lau - de ple - nis, lau - de ple - nis, lau - de ple - nis.

hym - nis lau - de ple - nis, lau - de ple - nis, lau - de ple - nis.

hym - nis lau - de ple - nis, lau - de ple - nis, lau - de ple - nis.

hym - nis lau - de ple - nis, lau - de ple - nis, lau - de ple - nis.

Edizione: Violino primo, Violino secondo, Cantor, Alto, Tenore, Basso, Organo

Pflichte 19

Georg Reutter
(1708 – 1772)

Graduale de Tempore in F (Sacerdotes Domini)

Obsazení: Violino primo, Violino secundo, Canto, Alto, Tenore, Basso, Organo

Graduale de Tempore in F

Andante

Sacerdotes Domini

Georg Reutter

Violino I

Violino II

Canto

Alto

Tenore

Basso

Organo

Violone

Sa - cer - do - tes Do - mi - ni in - cen - sum et pa - nes of - fe - rent,

Sa - cer -

VI

VII

C

A

T

B

Org.

Vlne

5

Sa - cer - do - tes Do - mi - ni in - cen - sum et pa - nes

do - tes Do - mi - ni in - cen - sum et pa - nes, in - cen - sum et pa - nes

pa - nes of - fe - rent, of - fe - rent De - o, in - cen - sum et pa - nes

of - fe - rent De - o, in - cen - sum et pa - nes, in - cen - sum et pa - nes

VI

VII

C

A

T

B

Org.

Vlne

of - fe-rent, of - fe-rent De - o, id - e-o san - cti

of - fe-rent, of - fe-rent De - o, id - e-o san -

of - fe-rent, of - fe-rent De - o, id - e-o

of - fe-rent, of - fe-rent De - o, id - e-o san - cti

10

VI

VII

C

A

T

B

Org.

Vlne

e - runt De - o su - o, et non pol - lu-ent

cti e - runt De - o su - o, et non pol - lu-ent

san - cti e - runt De - o su - o, et non

e - runt De - o su - o, et non

no-men e - jus, no-men e - jus, id - e - o san -

no - men e - jus, no-men e - jus, id - e - o san - cti

pol - lu-ent no-men, no-men e - jus, id - e - o

pol - lu-ent no-men, no-men e - jus, id - e - o san-cti

cti e - runt De - o su - o, De - o su - o, et non

e - runt De - o su - o, De - o su - o,

san - cti e - runt De - o, De - o su - o, et non

e - runt De - o, e - runt De - o su - o,

20

VI

VII

C

A

T

B

Org.

Vlne

pol - lu-ent no-men e - jus, no-men e - jus, et non

et non pol - lu-ent no-men, no-men e - jus,

pol - lu-ent no-men e - jus, no-men e - jus, et non

et non pol - lu-ent no-men, no-men e - jus,

VI

VII

C

A

T

B

Org.

Vlne

pol - lu-ent no-men e - jus, no - men e - jus, no - men, no-men

et non pol - lu-ent no - men e - jus, no - men e-jus, no-men

pol - lu-ent no-men e - jus, no - men e - jus, no - men, no-men

et non pol - lu-ent no - men e - jus, no - men e-jus, no-men

I
 II
 C
 A
 T
 B
 Org.
 Vln.

e - jus. Sa - cer - do - tes Do - mi - ni, sa - cer - do - tes Do - mi - ni in -
 e - jus. Sa - cer - do - tes Do - mi - ni, sa - cer - do - tes Do - mi - ni in -
 e - jus. Sa - cer - do - tes Do - mi - ni, sa - cer - do - tes Do - mi - ni in -
 e - jus. Sa - cer - do - tes Do - mi - ni, sa - cer - do - tes Do - mi - ni in -

VI
 VII
 C
 A
 T
 B
 Org.
 Vln.

cen - sum et pa - nes of - fe - rent De - o, of - fe - rent De - o,
 cen - sum et pa - nes of - fe - rent De - o, of - fe - rent De - o, id -
 cen - sum et pa - nes of - fe - rent De - o, of - fe - rent De - o,
 cen - sum et pa - nes of - fe - rent De - o, of - fe - rent De - o,

VI

VII

C

A

T

B

Org.

Vlne

id - e - o san - cti e - runt De - o su - o, et non

e - o san - cti e - runt De - o su - o, et non

id - e - o san - cti e - runt De - o su - o,

id - e - o san - cti e - runt De - o su - o,

35

VI

VII

C

A

T

B

Org.

Vlne

pol - lu - ent no - men e - jus, et non pol - lu - ent no - men e - jus,

pol - lu - ent no - men e - jus, et non pol - lu - ent no - men e - jus,

et non pol - lu - ent no - men e - jus, no - men e - jus, no - men

et non pol - lu - ent no - men e - jus, no - men e - jus, no - men,

no - men e - jus, al-le-lu-ja, al-le-lu-ja, al-le-lu - ja, al-le-lu -

no - men e - jus, al-le-lu-ja, al-le-lu-ja, al-le-lu - ja, al-le-lu -

no - men e - jus, al-le-lu-ja, al-le-lu-ja, al-le-lu-ja, al-le -

no - men e - jus, al-le-lu-ja, al-le-lu-ja, al-le-lu-ja, al-le -

I
II
C
A
T
B
Org.
Vln.

ja, al - le - lu-ja, al-le-lu-ja, al-le-lu-ja, al-le - lu - ja, al-le - lu-ja.

ja, al - le - lu-ja, al-le-lu-ja, al-le-lu-ja, al-le - lu - ja, al-le - lu-ja.

lu - ja, al-le - lu-ja, al-le-lu-ja, al-le-lu-ja, al-le - lu - ja, al-le - lu-ja.

lu - ja, al-le - lu-ja, al-le-lu-ja, al-le-lu-ja, al-le - lu - ja, al-le - lu-ja.

Georg Reutter
(1708 – 1772)

Graduale sub tuum praesidium in C (et S. Josephe)

Obsazení: Violino primo, Violino secundo, Canto, Alto, Tenore, Basso, Organo, Violone

Graduale sub tuum praesidium in C:

Andante

et S. Joseph

Georg Reutter

Violino I

Violino II

Canto

Alto

Tenore

Basso

Organo

Violone

Sub tu - um prae - si - di - um con - fu - gi - mus, San - cta De - i

Sub tu - um prae - si - di - um con - fu - gi - mus, San - cta De - i

Sub tu - um prae - si - di - um con - fu - gi - mus, San - cta De - i

Sub tu - um prae - si - di - um con - fu - gi - mus, San - cta De - i

5

ge - ni - trix, no - stras de - pre - ca - ti - o - nes ne de - spi - ci - as in ne - ces - si -

ge - ni - trix, no - stras de - pre - ca - ti - o - nes ne de - spi - ci - as

ge - ni - trix, no - stras de - pre - ca - ti - o - nes ne de - spi - ci - as

ge - ni - trix, no - stras de - pre - ca - ti - o - nes ne de - spi - ci - as

VI

VII

C

A

T

B

Org.

Vlne

ta - ti - bus no - stris, sed a pe - ri - cu - lis

in ne - ces - si - ta - ti - bus no - stris, sed a pe - ri - cu - lis

in ne - ces - si - ta - ti - bus no - stris, sed a pe - ri - cu - lis

in ne - ces - si - ta - ti - bus no - stris, sed a pe - ri - cu - lis

10

VI

VII

C

A

T

B

Org.

Vlne

cun - ctis li - be - ra nos, sem - per vir - go glo - ri - o - sa

cun - ctis li - be - ra nos sem - per vir - go glo - ri - o - sa

cun - ctis li - be - ra nos sem - per vir - go glo - ri - o - sa

cun - ctis li - be - ra nos sem - per vir - go glo - ri - o - sa

VI

VII

C

A

T

B

Org.

Vlnc

et be - ne - dic - ta Do - mi - na, Do - mi - na no - stra,

et be - ne - dic - ta Do - mi - na, Do - mi - na no - stra,

et be - ne - dic - ta Do - mi - na, Do - mi - na no - stra,

et be - ne - dic - ta Do - mi - na, Do - mi - na no - stra,

VI

VII

C

A

T

B

Org.

Vlnc

me - di - a - trix no - stra, a - dvo - ca - ta no - stra, tu - o fi - li - o

me - di - a - trix no - stra, a - dvo - ca - ta no - stra, tu - o fi - li - o

me - di - a - trix no - stra, a - dvo - ca - ta no - stra, tu - o fi - li - o

me - di - a - trix no - stra, a - dvo - ca - ta no - stra, tu - o fi - li - o

20

VI

VII

C

A

T

B

Org.

Vlne

nos re-con-ci - ti-a, tu - o fi - li-o nos nos com-men - da,

nos re-con-ci - ti-a, tu - o fi - li-o nos nos com-men - da,

nos re-con-ci - ti-a, tu - o fi - li-o nos nos com-men - da,

nos re-con-ci - ti-a, tu - o fi - li-o nos nos com-men - da,

VI

VII

C

A

T

B

Org.

Vlne

tu - o fi - li-o nos re-prae-sen - ta, re - prae - sen - ta, nos re - prae -

tu - o fi - li-o nos re-prae-sen - ta, re - prae - sen - ta,

tu - o fi - li-o nos re-prae-sen - ta, re - prae - sen - ta,

tu - o fi - li-o nos re-prae-sen - ta, re - prae - sen - ta,

sen - ta, nos re - prae - sen - ta, nos re - prae - sen - ta.

nos re - prae - sen - ta, re - prae - sen - ta, nos re - prae - sen - ta.

nos re - prae - sen - ta, re - prae - sen - ta, nos re - prae - sen - ta.

nos re - prae - sen - ta, re - prae - sen - ta, nos re - prae - sen - ta.

Georg Reutter
(1708 – 1772)

Graduale de Apostolis in D (Constitues eos Principes)

Obsazení: Violino primo, Violino secundo, Canto, Alto, Tenore, Basso, Organo (chybí)

Graduale de Apostolis in D

Andante

Constitues eos Principes

Georg Reutter

Violino I

Violino II

Canto

Alto

Tenore

Basso

Con- sti- tu- es e- os Prin- ci- pes su- per om- nem ter- ram me- mo- res e- runt

Con- sti- tu- es e- os Prin- ci- pes su- per om- nem ter- ram me- mo- res e- runt

Con- sti- tu- es e- os Prin- ci- pes su- per om- nem ter- ram me- mo- res e- runt

Con- sti- tu- es e- os Prin- ci- pes su- per om- nem ter- ram me- mo- res e- runt

5

VI

VII

C

A

T

B

No- mi- nis tu- i Do- mi- ne, Con- sti- tu- es e- os Prin- ci- pes su- per om- nem

No- mi- nis tu- i Do- mi- ne, Con- sti- tu- es e- os Prin- ci- pes su- per om- nem

No- mi- nis tu- i Do- mi- ne, Con- sti- tu- es e- os Prin- ci- pes su- per om- nem

No- mi- nis tu- i Do- mi- ne, Con- sti- tu- es e- os Prin- ci- pes su- per om- nem

VI

VII

C

A

T

B

ter - ram me - mo - res e - runt No - mi - nis, No - mi - nis tu - i Do - mi - ne pro

ter - ram me - mo - res e - runt No - mi - nis, No - mi - nis tu - i Do - mi - ne pro

ter - ram me - mo - res e - runt No - mi - nis, No - mi - nis tu - i Do - mi - ne pro

ter - ram me - mo - res e - runt No - mi - nis, No - mi - nis tu - i Do - mi - ne pro

10

VI

VII

C

A

T

B

Pa - tri - bus tu - is na - ti sunt ti - bi Fi - li - i pro - pte - re - a

Pa - tri - bus tu - is na - ti sunt ti - bi Fi - li - i pro - pte - re - a

Pa - tri - bus tu - is na - ti sunt ti - bi Fi - li - i pro - pte - re - a

Pa - tri - bus tu - is na - ti sunt ti - bi Fi - li - i pro - pte - re - a

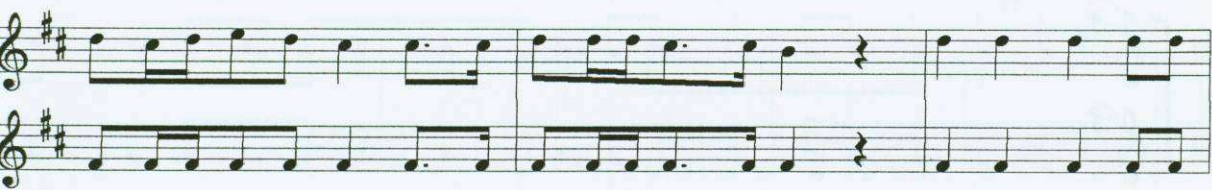

po - pu - li con - fi - te - bun - tur ti - bi, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le -

po - pu - li con - fi - te bun - tur ti - bi, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le -

po - pu - li con - fi - te bun - tur ti - bi, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le -

po - pu - li con - fi - te bun - tur ti - bi, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le -

lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, e - go vos e -

lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, e - go vos e -

lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, e - go vos e -

lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, e - go vos e -

VI

VII

C

A

T

B

le - gi de mun - do ut e - a - tis et fruc-tum af - fe - ra - tis,

le - gi de mun - do ut e - a - tis et fruc-tum af - fe - ra - tis,

le - gi de mun - do ut e - a - tis et fruc-tum af - fe - ra - tis,

le - gi de mun - do ut e - a - tis et fruc-tum af - fe - ra - tis,

VI

VII

C

A

T

B

et fruc - tus ves - ter ma - ne-at, et fruc - tus ves - ter,

et fruc - tus ves - ter ma - ne-at, et fruc - tus ves - ter,

et fruc - tus ves - ter ma - ne-at, et fruc - tus ves - ter,

et fruc - tus ves - ter ma - ne-at, et fruc - tus ves - ter,

VI VII C A T B

fruc-tus ves-ter ma - ne - at, al - le-lu - ja, al - le - lu - lu -
fruc-tus ves-ter ma - ne - at, al - le-lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu -
fruc-tus ves-ter ma - ne - at, al - le-lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu -
fruc-tus ves-ter ma - ne - at, al - le-lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu -

VI VII C A T B

30

ja, al - le-lu - ja, al-le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu -
ja, al - le-lu - ja, al-le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu -
ja, al - le-lu - ja, al-le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu -
ja, al - le-lu - ja, al-le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu -

Georg Reutter
(1708 – 1772)

Sub tuum praesidium
(in C)

Obsazení: Violino primo, Violino secundo, Canto, Alto, Tenore, Basso, Organo (chybí)

Sub tuum praesidium

Georg Reutter

Violin I
Violin II
Violoncello
Trombe
Fagotti
Soprano

Sub tu - um prae - si - di - um con - fu - gi - mus,

5

san - cta De - i ge - ni - trix,
san - cta, san - ta De - i ge - ni - trix,
san - cta, san - ta De - i ge - ni - trix,
san - ta De - i ge - ni - trix,

VI

VII

C

A

T

B

10

nos - tras de - pre - ca - ti - o - nes ne de - spi - ci - as,

nos - tras de - pre - ca - ti - o - nes ne de - spi - ci - as,

nos - tras de - pre - ca - ti - o - nes ne de spi - ci - as,

nos - tras de - pre - ca - ti - o - nes ne de - spi - ci - as,

VI

VII

C

A

T

B

15

in ne - ces - si - ta ti - bus nos - tris,

in ne - ces - si - ta ti - bus nos - tris,

in ne - ces - si - ta ti - bus nos - tris,

in ne - ces - si - ta ti - bus nos - tris,

VI

VII

Solo:

C sed a pe - ri - cu - lis cun - ctis, *Solo:* Vir - go glo - ri -

A sed a pe - ri - cu - lis cun - ctis, Vir - go glo - ri -

T - - - - - li - be - ra nos sem - per,

B - - - - - li - be - ra nos sem - per,

VI

VII

C o - sa et Be - ne - dic - ta, et Be - ne - dic - ta,

A o - sa et Be - ne - dic - ta, et Be - ne - dic - ta,

T - - - - -

B - - - - -

VI

VII

30

Tutti:

C

Do - mi - na nos - tra, me - di - a - trix nos - tra, ad - vo - ca - ta

A

Tutti:

Do - mi - na nos - tra, me - di - a - trix nos - tra, ad - vo - ca - ta

T

Do - mi - na nos - tra, me - di - a - trix nos - tra, ad - vo - ca - ta

B

Do - mi - na nos - tra, me - di - a - trix nos - tra, ad - vo - ca - ta

VI

VII

35

p

p

f

Solo:

C

nos - tra, tu - o Fi - li - o nos re - con - si - li - a,

A

nos - tra,

T

nos - tra,

B

nos - tra,

VI

VII

Tutti:

C

A

T

B

tu - o Fi - li - o nos com - men - da, tu - o

tu - o Fi - li - o nos com - men - da, tu - o

tu - o Fi - li - o nos com - men - da, tu - o

tu - o Fi - li - o nos com - men - da, tu - o

45

VI

VII

C

A

T

B

Fi - li - o

Fi - li - o

Fi - li - o

Fi - li - o

nos re - prae -

nos re - prae - sen - ta, nos re - prae -

Fi - li - o nos re - prae - sen - ta, nos re - prae - sen - ta nos

VI

VII

C

A

T

B

nos re - prae - sen - ta, re - prae - sen - ta, re - prae - sen - ta.

sen - ta, nos re - prae - sen - ta, re - prae - sen - ta.

sen - ta, nos re - prae - sen - ta, nos nos re - prae - sen - ta.

re - prae - sen - ta, re - prae - sen - ta, re - prae - sen - ta.

Georg Reutter
(1708 – 1772)

Sub tuum Duplex in C: et G
(Sub tuum praesidium in C)

Obsazení: Violino primo, Violino secundo, Canto, Alto, Tenore, Basso, Organo

Sub tuum praesidium in C

Andante

Georg Reutter

5

Violino I

Violino II

Canto

Solo:
Sub tu-um prae - si - di - um con - fu - gi - mus,

Alto

Solo:
San - cta

Tenore

Solo:
De - i

Basso

Solo:
no - stras de prae -

Organo

Violone

f

10

VI

VII

C

A

T

B

ca - ti - o - nes

Solo:
ne des - pi - ci - as

in ne - ces - si - ta - ti - bus nos -

Org.

Vnc.

15

V I

V II

Tutti:

C

A

T

B

Org.

Vlne

sed a pe - ri - cu - lis cun - ctis li - be - ra nos

sed a pe - ri - cu - lis cun - ctis li - be - ra nos

sed a pe - ri - cu - lis cun - ctis li - be - ra nos

tris nos - tris sed a pe - ri - cu - lis cun - ctis li - be - ra nos

20

V I

V II

Solo:

C

A

T

B

Org.

Vlne

sem - per, Vir - go glo - ri - o - sa et be - ne - dic - ta, Do - mi - na

sem - per, Vir - go glo - ri - o - sa et be - ne - dic - ta, *Solo:*

sem - per, Vir - go glo - ri - o - sa et be - ne - dic - ta, Do - mi - na

sem - per, Vir - go glo - ri - o - sa et be - ne - dic - ta,

25

30

VI

VII

C

A

T

B

Org.

Vlne

Solo:

Tutti:

nos - tra, ad - vo - ca - ta nos - tra, tu - o

me - di - a - tris nos - tra, tu - o

nos - tra, ad vo - ca - ta nos - tra, tu - o

me - di - a - tris nos - tra, tu - o

Tutti:

Tutti:

Tutti:

Tutti:

Tutti:

Tutti:

35

VI

VII

C

A

T

B

Org.

Vlne

Fi - li - o nos re - con - si - li - a, tu - o fi - li - o

Fi - li - o nos re - con - si - li - a, tu - o fi - li - o

Fi - li - o nos re - con - si - li - a, tu - o fi - li - o

Fi - li - o nos re - con - si - li - a, tu - o fi - li - o

Fi - li - o nos re - con - si - li - a, tu - o fi - li - o

Fi - li - o nos re - con - si - li - a, tu - o fi - li - o

Fi - li - o nos re - con - si - li - a, tu - o fi - li - o

Fi - li - o nos re - con - si - li - a, tu - o fi - li - o

Fi - li - o nos re - con - si - li - a, tu - o fi - li - o

Fi - li - o nos re - con - si - li - a, tu - o fi - li - o

40

VI

VII

C

A

T

B

Org.

Vlne

nos com - men - da, tu - o fi - li - o nos re - prae - sen - ta, nos

nos com - men - da, tu - o fi - li - o nos re - prae - sen - ta, nos

nos com - men - da, tu - o fi - li - o nos re - prae - sen - ta, nos

nos com - men - da, tu - o fi - li - o nos re - prae - sen - ta, nos

45

VI

VII

C

A

T

B

Org.

Vlne

re - prae - sen - ta.

re - prae - sen - ta.

re - prae - sen - ta.

re - prae - sen - ta.

Georg Reutter
(1708 – 1772)

Sub tuum Duplex in C: et G
(Sub tuum praesidium in G)

Obsazení: Violino primo, Violino secundo, Canto, Alto, Tenore, Basso, Organo

Sub tuum praesidium in G

Andante

Georg Reutter

Violino I

Violino II

Canto

Alto

Tenore

Basso

Organo

Violone

Solo:

Sub tu - um prae - si - di - um con - fu - gi - mus, con - fu - gi - mus san -

Solo:

p

5

Tutti:

No - stras de - prae - ca - ti - o - nes ne de -

Tutti:

cta De - i ge - ni - trix. No - stras de - pre - ca - ti -

Tutti:

VI

VII

C

A

T

B

Org.

Vlne

spi - cas, sed a pe - ri - cu - lis cun - ctis,

o - nes ne de - spi - ci - as, sed a pe - ri - cu - lis

Tutti: in - ne - ces - si - ta - ti - bus nos - tris,

Tutti: in - ne - ces - si - ta - ti - bus nos - tris,

p

VI

VII

C

A

T

B

Org.

Vlne

li - be - ra nos sem - per, Vir - go glo - ri - o - sa et be - ne - dic -

cun - ctis li - be - ra nos sem - per Vir - go glo - ri - o - sa et be - ne - dic -

li - be - ra nos sem - per Vir - go glo - ri - o - sa et, et be - ne - dic -

li - be - ra nos sem - per Vir - go glo - ri - o - sa et be - ne - dic -

VI

VII

C

A

T

B

Org.

Vlne

15

ta,

Solo:

Do - mi-na nos-tra me - di-a-trix nos-tra

tu - o Fi - li-o nos

a-dvo-ca-ta nos - tra,

p

VI

VII

C

A

T

B

Org.

Vlne

20

Tutti:

tu - o Fi - li-o nos, nos com - men-da,

Tutti:

re - con - si - li-a, tu - o Fi - li-o nos, nos com-men-da,

Tutti:

tu - o Fi - li-o

f

VI

VII

C

A

T

B

Org.

Vlne

tu - o Fi - li-o,

tu - o Fi - li-o,

nos re - prae - sen - ta, tu - o Fi - li-o,

o nos re - prae - sen - ta, tu - o Fi - li - o nos re - prae - sen -

25

VI

VII

C

A

T

B

Org.

Vlne

nos re - prae - sen - ta, nos re - prae - sen - ta.

nos re - prae - sen - ta, nos re - prae - sen - ta.

nos - re - prae - sen - ta, nos re - prae - sen - ta.

ta, nos re - prae - sen - ta, nos re - prae - sen - ta.